

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,44 € / 13,25 Sk

1. ÚNORA 2009

Z obsahu:

Kristus Vládce

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
14. ledna 2009
- strana 2 -

Eucharistické zážitky

bl. Anděly z Foligna
- strana 4 -

Svatý Jan Bosco

- strana 5 -

Jen Boží vůli

Fiorella Bianchi
(1930-1954)
- strana 6 -

Hrdinství mladého děvčete

- strana 8 -

Čtvrtý trn v Ježíšově Srdci

François Zannini
- strana 9 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Láska k Otci přijatá
a rozvíjená v kněžském
srdci
- strana 11 -

Sv. Jan Bosco, fotografie z roku 1878

Mezi listy Pavlova epištoláře jsou dva, které je možno pokládat za dvojčata, totiž list Kolosanům a Efezanům. Jeden i druhý mají způsob vyjadřování, jaký se nachází pouze v nich, a bylo vypočítáno, že více než třetina slov, která se nacházejí v listu Kolosanům, vyskytují se také v listě Efezanům. Např. zatímco u Kolosanů čteme doslova výzvu – *povzbuzujte se žalmy, chvalo zpěvy a duchovními písněmi a s vděčností zpívejte Bohu ve svých srdcích* (Kol 3,16), u Efezanů se doporučuje taktéž – *mluvte mezi sebou slovy žalmů, chvalo zpěvů a duchovních písní, ze srdce zpívejte a hrejte Pánu* (Ef 5,19). O těchto slovech můžeme rozjímat: má zpívat srdce a s ním také hlas žalmy a hymny, abychom vstoupili do tradice modlitby celé Církve Starého i Nového zákona; naučme se tak být spolu se sebou i mezi sebou a s Bohem. Navíc – v obou listech se nachází tzv. „domácí kodex“, který chybí v jiných Pavlových listech, tj. série doporučení adresovaných manželům a manželkám, rodičům a dětem, pánům a otrokům (srov. Kol 3,18–4,1 a Ef 5,22–6,9).

Hlava Církve

Ještě důležitější je konstatování, že jen v těchto dvou listech se objevuje titul „hlava“, kefalé, udělený Ježíši Kristu. A tento titul je použit ve dvojí rovině. V prvním smyslu je Kristus chápán jako hlava Církve (srov. Kol 1,18–19 a Ef 4,15–16). To znamená dvě věci: především, že On je ten, kdo vládne, řídí a je odpovědný za vedení křesťanského společenství jako jeho předák a jeho Pán (srov. Kol 1,18: *on je hlavou těla, to je Církve*); a pak je tu druhý význam, že je hlavou, která inervuje a oživuje všechny údy těla, v jehož čele je (opravdu, podle Kol 12,19 je třeba *držet se hlavy, ta dává celému tělu přes klouby a šlachy všechno, co tělo potřebuje, a drží ho pohromadě*). On není pouze

Kristus Vládce

tím, kdo poručí, ale tím, kdo je s námi organicky spojen, od něhož nám přichází síla jednat správným způsobem.

V obou případech se mluví o Církvi jako jemu podřízené, aby jednak sledovala jeho nadřazené vedení – příkázání, jednak aby přijímala všechny vitální vlivy, které z něho vycházejí a pomáhají nám.

Tato myšlenka je obzvláště rozvinuta v listu Efezanům, kde dokonce služebníci Církve, místo aby byli přičítáni Duchu Svatému (jako v 1 Kor 12), jsou odvozeni od zmrtvýchvstalého Krista: *On je to, kdo jedny určil za apoštoly, jiné za proroky, jiné za hlasatele evangelia, jiné za pastýře a učitele* (4,11). On je také tím, z něhož celé tělo, tvoří

cí pevnou jednotu skrze spolupráci jednotlivých kloubů...; přijímá sílu, aby mohlo růst tak, aby budovalo samo sebe v lásce (4,16). Kristus je totiž plný napětí, aby se objevil před svou Církví slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho podobného, svatou a neposkvrněnou (Ef 5,27). Tím nám říká, že síla, s jakou buduje Církve, s jakou vede Církve, s jakou také Církvi dává správný směr, je právě jeho láska.

Hlava vesmíru

Proto v prvním významu je Kristus – Hlava Církve: ať už pokud jde o vedení, tak především pokud jde o inspiraci a organickou vitalizaci v síle jeho lásky. Pak, v druhém smyslu, je Kristus považován nejen za hlavu Církve, ale také za hlavu nebeských mocností a celého vesmíru. Tak čteme u Kolosanů, že odzbrojil knížata a mocnosti, veřejně je potupil a *vystavil je veřejné podívané za triumfálním průvodem* (2,15). Analogicky nacházíme u Efezanů napsáno, že zmrtvýchvstáním Bůh postavil Krista *vysoce nad všechna knížata, mocnosti a panstva a jak ještě jinak se mohou jmenovat, a to nejen v tomto věku, ale i v budoucím* (1,21). Těmito slovy nám oba listy předávají vysoce pozitivní a plodné poselství. Totiž toto: Kristus se nemusí obávat žádného případného konkurenta, protože je vyšší než jakákoliv forma moci, která by chtěla ponížit člověka. Jen On *nás miloval a vydal sebe za nás* (Ef 5,2). Proto jestliže jsme spojeni s Kristem, nemusíme se bát žádného nepřítele a žádného protivenství; ale to také znamená, že se ho musíme držet velmi pevně a nepovolovat v držení!

Pro pohanský svět, který věřil ve svět plný duchů, z velké části nebezpečných, proti nimž bylo třeba se bránit, jevila se jako pravé osvobození zpráva, že jen Kristus je vítěz, a kdo je s Kristem, nemusí se nikoho bát. To platí také pro dnešní

Pokračování na str. 12

Editorial

Je to opravdu nápadné, že to byl sám ďábel, kdo jako první zareagoval a podrážděně protestoval při Ježíšově kázání v Kafarnaum. Zcela správně vytyčil, že prorok z Nazareta přišel proto, aby ho zahubil. Tentokrát řekl pravdu, ačkoliv jinak je to největší lhář a obětí všech jeho lží se má stát především člověk. Klame ho tak, že se mu představuje jako dobrý přítel a pohotový dárcem toho, po čem člověk touží. Dělá přitom všechno pro to, aby v tomto „obdarování“ člověka předběhl Boha a získal si člověka na svou stranu. Výsledek jeho „přízně“ je však jednou provždy předznamenán jeho prvním dějinným vystoupením, kdy uvrhl celý lidský rod do neštěstí. Stejný cíl však sleduje nadále a jeho pleťichy jsou tak podle a svedení lidí tak zaslepení, že si to sotva uvědomují. Všechno zlo je jeho dílo. Byli bychom opravdu ztraceni, kdyby nebylo milosrdenství našeho Stvořitele a Spasitele. Máme Zachránce a Bratra, který zjevuje svou svrchovanost tím, jak dokáže i plody ďáblův zloby obrátit ve prospěch člověka. I samotné ovoce hříchu – bolest a smrt přeměnil v nástroj záchrany a spásy. Stalo se to tak, že sám vzal na sebe bolest a smrt jako jeden z nás, ale protože zůstal jakožto Boží Syn Nesmrtelný

a Nepřemožitelný, hřích, bolest a smrt nad Ním nemohly zvítězit, naopak: Ježíš otevřel každému člověku účast na své nesmrtelnosti a neporažitelnosti za předpokladu, že se bytostně a nerozlučně spojíme s Ním. V tom je naše naděje, velikost a síla.

Ďábel vykřikl na Ježíše: „Vím, kdo jsi!“ I všechny jeho podlé útoky na nás vyplývají ze skutečnosti, že ví, kdo jsme. Jeho nesmírné a neúnavné úsilí o naši záhubu je úměrné naší velikosti a důstojnosti, kterou nám závidí a pro kterou nás nenávidí. Uvědomujeme si však my sami stejně dobře jako náš nepřítel, kdo jsme? Víme to dobře a myslíme na to? Abychom správně jednali a uskutečňovali to, co máme uskutečnit, musíme především dobře znát a mít stále na mysli to, kým nás Bůh učinil.

V minulých dvou číslech jsme sledovali kruté osudy Polky Adely. Vzpomeňte si, jak ubohá a ztracená se musela cítit, když byla uvězněna v cizí zemi v nelidském táboře – v továrně na likvidaci lidí. A přece, když se jí zdálo, že není pro ni jiného východiska než ukončit svou zoufalou ztracenost v drátech s elektrickým napětím, i pro ni platilo, že vůbec není ztracená a vůbec není sama. Ani v největším ponížení

Pokračování na str. 13

Mocný učitel

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Učil jako ten, kdo má moc!

Pobřežní městečko Kafarnaum je místo, odkud pocházejí Ježíšovi první učedníci a kde také Pán zahájil své veřejné působení. Je nyní jeho dočasným sídlem. Zde ho najdeš v synagoze, kde se židé shromáždili, jak se sluší ve sváteční den.

Slova se dnes ujímá Ježíš. Přišel čas, aby zjevil pravdu, kterou přijal od Otce. Posluchače stále více zachvacuje úžas. Cítí ve slovech tohoto učitele něco mimořádného. Není to však jeho výmluvnost. Síla předkládané pravdy nestojí jen na její logice a jasnosti. Ježíš učí zcela jinak než jiní učitelé, zákoníci a farizeové. Vystupuje jako ten, kdo má mimořádnou autoritu. Všechna přesvědčivost a závaznost jeho učení vyplývá přímo z jeho osoby, která uděluje slovům mimořádnou moc.

O jakou moc se tu jedná? Není to moc, která by se opírala o sílu. Za Ježíšem nestojí žádný donucovací aparát. Nedoprovází ho nic z toho, s čím svět počítá jako s mocenskými prostředky. Nespolehá na donucení, nýbrž na tajemnou moc Boží lásky, která přišla na svět obnovit původní řád, jehož dávné a současné porušování je zdrojem všeho zla.

Závaznost Ježíšova učení je v samotném Bohu. Zjevuje nám Otce, a proto nás jeho slovo nekonečně překračuje. Jeho pravdivost nezávisí na našem smýšlení, na našem zalíbení či nechuti. Nepřijímáme je, protože nám vyhovuje a lahodí našemu vkusu, přijímáme je s úžasem a vděčným obdivem pro autoritu samotného Hlasatele.

Toto učení není z tohoto světa. Je plné moci, proto oprávněně vyvolává údiv u dobrých i u zlých. Zatímco u lidí dobré vůle probouzí radostný úžas, zlé naplňuje oprávněným strachem.

Kdo se proti němu staví především? Nečistý duch. *Co je ti do nás?* Nechceme tě slyšet. Nemáme zájem o tvá slova. Nechej nás tam, kde jsme, takové, jací jsme. Stačíme si sami. Nechceme tě! *Přišel nás zahubit?* Úhlavní nepřítel ihned vycítil, že moc a účinnost Ježíšovy pravdy je namířena proti němu. Zlý tím však současně proti své vůli potvrzuje autentičnost i moc Ježíšova slova.

Zapamatuj si, že za výhradami, odporem a nevolí vůči Božím slovům nestojí nikdo jiný než *nečistý duch*. Kdykoliv tedy dáva o sobě takto vědět, nepřipoj se k jeho hlasu, ale využij příležitosti a pros božského Mistra, aby jej mocí svého slova umlčel a vypudil.

Děkuj svému Pánu, že přináší právě takovou nauku, jakou potřebujeme: aby nám pomáhala v boji proti Zlému. Jestliže nám naopak nevyhovuje a nelíbí se nám, přikláname se na stranu Odpůrce a k jeho výhradě: *Co je ti do nás?* Ježíš přišel a zjevuje nám Otcovu nezkraslenou pravdu i moc, protože kdyby nepotřel našeho Nepřítele a Lháře, zahynuli bychom s ním.

Aby toto hlásání Boží pravdy bylo zajištěno i budoucím pokolením, Pán si vyhledává a povolává mezi lidmi *proroky*, kterým svěříje závažný úkol: být nadále hlasateli slova, které sám skrze svého Ducha vkládá do jejich úst. Tito Boží vyslanci nepromlouvají tedy z vlastní autority, nýbrž jménem toho, který je posílá. Děkuj svému Pánu za jeho péči, aby se jeho slovo i k tobě dostalo v tak přesvědčivé podobě, že se na ně můžeš spolehnout. Kdo se mu otevře, naplní ho úžasem jako posluchače v Kafarnaum. Jestliže se podřizuješ těm, které posílá Pán, nepodřizuješ se člověku, nýbrž Pánu. Každého, kdo je neposlouchá, *pozene k odpovědnosti*. V tomto smyslu ujišťuje Ježíš své apostoły: *Kdo poslouchá vás, poslouchá mne, kdo pohrdá vámi, pohrdá mnou; kdo však pohrdá mnou, pohrdá tím, který mě poslal*⁽¹⁾.

K poslušnosti jsou ovšem zavázáni i ti, kteří jsou posláni, aby zvěstovali Boží slovo. *Kdo by se opovážil říkat v mém jménu, co jsem mu neporučil, takový prorok musí zemřít*. Je smutné, že k tomu dochází, ale je tomu bohužel tak. Připrav se na to, abys nebyl překvapen. A nebude to dokonce ani nic ojedinělého: *Mnozí přijdou v mém jménu a řeknou: Já jsem to!*⁽²⁾ Důrazně tě před nimi varuje, abys nepatřil k těm, které svedou, neboť takových bude mnoho. Pros Pána, abys je dokázal rozeznat, a pros i za opovážlivce, aby *uposlechli jeho hlasu a nezatvrzovali svá srdce*. *Vždyť on je náš Bůh a my jsme lid, který on pase, stádece vedené jeho rukou. Jásejme a oslavujme Skálu své spásy!*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 10,16; ⁽²⁾ Mk 13,6; ⁽³⁾ srov. resp. žalm 94

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 18,15–20

Mojžíš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: ‚Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.‘

Hospodin mi tehdy řekl: ‚Správně mluvív. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím.

Kdo by však neposlechl mých slov, která bude mluvit ve jménu mém, toho poženu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!“

2. čtení – Kor 7,32–35

Rád bych, abyste byli bez starostí. Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se líbil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži.

To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

Evangelium – Mk 1,21–28

V městě Kafarnaum vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona.

V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víš, kdo jsi: Svätý Boží!“

Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.

Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Eucharistické zážitky bl. Anděly z Foligna

Při pozdvihování svaté Hostie

„Bylo to při mši svaté. Když kněz pozvedl svatou Hostii, Bůh mi řekl: Hleď, Všemohoucnost je přítomná na oltáři.“

„Jednou jsem byla při mši svaté v duchu u vytržení. Když kněz pozvedal svatou Hostii, spatřila jsem Pána. Jeho tvář mě naplnila svatou radostí, na kterou nikdy nezapomenu.“

„Jindy jsem viděla Ježíše Krista v proměněné Hostii jako Dítě. Ale vyhlížel jako velmi vznešené Dítě. S velkou mocí, jako by měl žezlo a království. Byla bych ráda na něho patřila, ale kněz opět položil Hostii na oltář, a to bylo pro mě velice bolestné. O skutečnosti jeho tváře jsem si zcela jistá. Moje radost byla tak velká, že jsem zapoměla božské Dítě naléhavě prosit o pomoc. Byla jsem bez sebe radostí a štěstím z tak krásného pohledu.“

„Jednou, když se v kostele svatého Františka zpívala u varhan chvála: Svatý, svatý, svatý..., byla moje duše naplněna nestvořeným světlem. Když jsem tak byla ponořena do Boží propasti, ukázal se obraz ukřižovaného Bohočlověka, jako by právě sestupoval z Kříže.“

„Když jsem se jednou během mše svaté snažila přemýšlet o nekonečné Boží dobrotě a pokoře, s jakou přichází do Nejsvětější Svátosti oltářní, dostala jsem se do vytržení. Obdržela jsem jasné poznání, jakým způsobem Bůh sestupuje do Nejsvětější Svátosti oltářní. Byla jsem u vytržení, jak nádherný zástup ho provází. Protože jsem byla zvyklá radovat se jen z pohledu na Krista, udivilo mě, že se mohu radovat i z jeho doprovodu. Ale přitom ta radost, kterou jsem měla z jeho doprovodu, byla zcela jiná než ta, jakou pociťuji ze samotné Ježíšovy přítomnosti.

Během tohoto úžasu nad krásou jeho doprovodu vzniklo ve

mně přání poznat ho blíže. Bylo mi řečeno, že jsou to Trůny (andělé u Božího trůnu). Bylo jich tak nesmírně mnoho a měli tak vznešené majestátní vzezření, že kdybych nebyla přesvědčena, že Bůh všechno stvořil podle míry, uvěřila bych, že je jich bezpočet a jejich krása je nepřekonatelná. Prostor, který zaujímali, neměl ani šířku ani délku. Nemohu to k ničemu přirovnat.“

„Když jsem byla jednou v kostele a lidé při pozdvihování svaté Hostie klečeli, dostala jsem se do vytržení. Zjevila se mi nejsvětější Panna Maria a řekla mi: – Moje dcero, která jsi tak milá mně a mému Synovi, můj Syn již k tobě přišel a požehnal ti.

Dala mi těmi slovy na srozuměnou, že její Syn je již po proměňování na oltáři. A říkala to tak, jako by mi chtěla způsobit novou radost. A skutečně zachvátila mě nevýslovná radost, protože nejsvětější Panna řekla tato slova s takovou pokorou a takovou laskavostí, že jsem se velice divila, jak jsem to vůbec mohla vydržet.

Ona pokračovala: – Když jsi přijala mého milovaného Syna, sluší se, abych k tobě přišla i já a dala ti své požehnání. Požehnala mi a řekla: – Buď požehnaná od mého Syna i ode mne. Vynalož všechnu námahu, abys ho milovala, jak jen můžeš. Protože i ty jsi velice milována. Tak budeš přesazena do nekonečnosti.

Tu jsem pocítila nevýslovnou radost. Při pozdvihování Kristova Těla byla tato radost ještě rozmnožena. Neviděla jsem sice pod způsoby to, co obvykle vidím, ale opravdu jsem přijala Ježíše do své duše. Přitom jsem poznala, že nic nemůže duši naplnit takovým horoucím žářem a oblažující láskou, jako když je v duši Kristus.

V mé duši sice častěji plane oheň, ale ten oheň, který mi přináší Ježíš ve svátostných způsobech, je oheň zcela jiného druhu. Když je v duši tento oheň, pak opravdu poznávám, že Bůh je v duši. Protože nikdo jiný ho nemůže přinést.“

Při svatém přijímání

„Když jsem jednou šla k svatému přijímání, stalo se, že mě Bůh oslovil: – Milovaná, nejvyšší Dobro je v tobě. A ty přicházíš přijmout nejvyšší Dobro!

Začala jsem přemýšlet: Jestliže je nejvyšší Dobro ve mně, proč ho jdeš ještě přijmout? Ale Bůh mi ihned odpověděl: – Jedno nebrání druhému! A když jsem se blížila k svatému Stolu, byla mi řečena tato slova: – Nyní je na oltáři Boží Syn se svým božstvím a lidstvím, doprovázený mnoha anděly.

Tu jsem pocítila touhu spatřit Boha s jeho anděly. A moje přání bylo splněno, jak mi bylo dříve slíbeno. Spatřila jsem Boha. Ale neviděla jsem ho jako

nějakou postavu, ale jako plnost dobra a krásy. Přitom jsem slyšela slova: – Tak budeš před ním stát ve věčném životě. Jakou útechu přitom pocítila má duše, to se nedá popsat. Skrze toto svaté přijímání jsem pocítila touhu zcela a bezvýhradně se darovat Ježíši Kristu, který se zcela daroval mně. Ráda bych se pro něho dala mučit, ale protože to nebylo možné, cítila jsem úplné rozhodnutí vytrpět všechno, co na mne bude sesláno. Ano, již nyní jsem se těšila na trýzně a kříže, které jsou pro mě určeny.“

„Jednou na svátek Andělů strážných, kdy jsem ležela těžce nemocná, měla jsem horoucí touhu po svatém přijímání. Ale protože nebylo nikoho, kdo by mi svaté Kristovo Tělo mohl přinést, upadla jsem do velkého smutku a ve smutné touze jsem začala rozjímat o svátku svatých andělů. Přemýšlela jsem o neúnavné službě svatých andělů, jak ustavičně chválí Boha, slouží mu a plní úkoly pro spásu lidí.

A andělé mi řekli: – V tom, který je na oltáři, přebývá všechna dokonalost. A On dokončí oběť, kterou ty přineseš. Proto buď rozhodnutá přijít k němu a připrav se na jeho přijetí. Jsi mu již zasvěcena prstenem své lásky. A spojení již nastalo. Ale On chce spojení obnovit a dovršit.

Nedokážu popsat radost, jakou mi ta slova připravila. Protože moje duše viděla a přijala všechno jako skutečnost, jaké slova nikdy nedosáhnou. Touto tváří mi bylo ukázáno, že již brzy poputuji z této země. Byl to totiž počátek mé poslední nemoci.“

* * *

Dvanáct let nepřijímala ta duchovní pokrm svaté Eucharistie.

*Archivum Franciscanum
Historicum 14 (1921) 31
Překlad -lš-*

PŘÍKLON K CÍRKVI ŘÍMA V ČINĚ

Lidé v Číně, kteří hledají cestu k Bohu, se nejvíce přiklánějí ke katolické církvi, a to především k církvi věrné Římu. Ještě před několika roky hledali pravdu u sekt, ale to se nyní radikálně změnilo. Dříve vlivná sekta Falung Gong ztrácí v Číně půdu.

PRÁVO ŠARÍA V PÁSMU GAZY

Podle arabských médií chce Hamás zavést v pásmu Gazy právo šaría. Mají být obnoveny tresty, jako useknutí údů, a pro lidi, kteří jednají v rozporu s palestinskými zájmy, také trest ukřižování. V pásmu Gazy žije 1,5 mil. obyvatel, z toho je 2000 křesťanů.

Kath-net

Když se Don Bosco narodil, neuplynulo ještě ani 30 let od ateistické revoluce ve Francii. Již celé předchozí „osvěcené“ století vedlo systematický boj ve jménu „zbožštěného rozumu“ proti všemu, co bylo nazýváno „pověra“.

V 19. století se tyto útoky maskovaly intrikánským způsobem pod pláštíkem sociálních a nacionálních otázek.

Don Boskovu dobu není možno snadno popsat, je to doba první industrializace, mnoha povstání, restaurací a revolucí, jedním slovem – je to doba pro nás nepředstavitelných bouří. K určité představě může přispět výčet některých Boskových současníků. Když umřel německý idealista Hegel, bylo Boskovi 16 let. Tvůrce náboženství humanity Comte je o 17 let starší než světec, Feuerbach o 11, Darwin o 6. Marx byl o 5 roků mladší, Dostojevský o 6 a Tolstoj o 13.

Když se Don Bosco narodil, měl Manzoni 30, Mazzini 20 a Garibaldi 8 let.

K Boskovým přátelům patřili v Itálii Pius IX., Lev XIII., Viktor Emanuel, Cavour, Ratazzi, Crispi a Rosmini.

Když se Don Bosco narodil, v jeho městě Turíně se filozof Nietzsche definitivně zbláznil. Nejslavnější spisovatel, kterého Bosco dvakrát potkal, byl Victor Hugo, kterého přivedl k obrácení. Všechny tyto vlivy zmítaly jeho dobou. V době varu osob, událostí, idejí, projektů, restau-

Svatý Jan Bosco

raci a revolucí, kdy Církev byla pokládána jednou za spojence, ale nejčastěji za nepřítele, kterého je třeba potřít, a antiklerikalismus dosáhl až neuvěřitelných vrcholů, objevil se Bosco jako fenomén, před kterým se museli sklonit i nepřátelé: a to byla jeho svatost. Svatost velmi mnohoznačná, která vystoupila především jako evangelizace chudých, svatost, kterou Bůh umístil do města s rychlou evolucí, svatost, která s sebou nese výrazný vliv nadpřirozených zážitků a fenoménů.

Vezměme jako výchozí bod rok 1848. Papežův ministerský předseda je na vatikánském schodišti zavražděn a papež v přestrojení prchá do Gaety. V Turíně probíhá první rok povstání za nezávislost. Seminář se vyprazdňuje. 80 kleriků během vánoční mše vtrhne do presbytáře a připne si vlastenecké trikolory. V dalším roce je arcibiskup uvězněn. Ve městě se množí antiklerikální bandy, které napadají kláštery. Kněží se rozdělí na vlastence a reakcionáře. Vláda připravuje zákon o uzavření všech klášterů. Ten je schválen roku 1855 a postihne 331 řádových domů se 4540 řeholníky. To je pouze zlomek z tehdejších událostí.

Ve stejné době žijí a pracují v Turíně přátelé: Jan Bosco, Josef Cafasso (kněz vězňů a odsouzců na smrt, který byl Boskovým duchovním vůdcem), Josef

Cotolengo (kněz nevléčitelně nemocných, který se pokládá za nádeníka Boží Prozřetelnosti). Ten jednou vzal do ruky Boskovu kleriku a řekl: „Je příliš lehká. Opatřete si odolnější, mnoho mladých se za ni pověsí!“

Sv. Jan Bosco, Turín 1878

Pak je tu dívka o dvacet let mladší. Potká se s Donem Boskem v roce 1864 a stane se zakladatelkou Dcer Panny Marie Pomocnice. V roce vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí (r. 1854) přijde chlapec zamilovaný do Panny Marie. Stane se jako Dominik Savio svatým v 15 letech. Jiný prožil jako hoch v Boskově oratoři tři roky. Bude to světec Don Orione. Ten řekne o Donu Boskovi: „Šel bych po žhavém uhlí, kdybych ho mohl ještě jednou vidět a říct mu: Děkuji.“

Nad Boskovým dílem a činností se vznášejí nesčetné a dojemné projevy nadpřirozených sil, jako by Bůh chtěl ukázat v době, kdy Církev trpí za své i za cizí hříchy a debatuje o nejzamotanějších problémech, že v církevním těle stále proudí živá teplá krev a Duch Svatý oživuje její ztěžklý organismus.

V životě Dona Boska se setkáváme se všemi druhy nadpřirozených fenoménů: prorocké sny, vidění, bilokace, vzhled do tajemství duší, rozmnožení chleboů a hostií, uzdravení a dokonce i vzkříšení mrtvých.

Pro ilustraci uvádíme dvě epizody, které měly velký veřejný ohlas v tehdejší společnosti; v prvním případě nejen smutný, ale přímo strašný.

Když je král nerozhodný, zda má podepsat zákon o zrušení všech klášterů, zákon, který mu přivodí exkomunikaci Svätého stolce, Don Bosco vidí ve snu lokaje, který ohlašuje: „Velké pohřby u dvora.“ Mluví o tom se svými spolupracovníky a napíše králi dopis, aby za každou cenu zabránil vydání zákona a uchránil se tak hrozících trestů.

Zde je sled událostí: Boskovo varování přišlo v prosinci 1851. 12. ledna 1855 umírá královna matka Maria Teresia v 54 letech. 20. ledna královna a královna manželka Adelaide ve věku 33 let. 11. února králův bratr kníže Ferdinand Savojský ve věku 33 let. 17. května poslední králův syn ve věku 4 let. Král zuří na Dona Boska. 29. května na doporučení některých kněží zákon podepíše.

Jiná epizoda je z léta 1854. V Turíně propukne cholera, jejíž epicentrum je v Borgo Dora, kde jsou nahromaděni přistěhovalci. Je to dva kroky od oratoře Dona Boska. V Janově již zemřely 3 000 obětí. V Turíně 800 nakažených a 500 mrtvých. Magistrát se obrací na město, ale nenachází dobrovolníky pro ošetřování ani pro transporty do lazaretu. Všech se zmocnila panika. 5. srpna na svátek Panny Marie Sněžné shromáždí Don Bosco své chlapce a slibuje: „Jestliže budete všichni v posvěcující milosti a nedopustíte se žádného těžkého hříchu, slibuji vám, že nikdo z vás neonemocní nákazou.“ A požádá je, aby se dali do služeb nemocným. Jsou ustaveny tři oddíly: starší hoši slouží v lazaretu a v domech. Menší sbírají umírající na ulicích a opuštěné nemocné v domech. Ti nejmenší jsou k dispozici při volání o rychlou pomoc. Každý dostane láhev s octem, aby si umyl ruce, které se dotkly nemocného. Město a úřady jsou ohromeny, včetně

Sv. Jan Bosco s kapelou

antiklerikálů. Nouzový stav končí 21. listopadu. Mezi srpnem a listopadem onemocnělo v Turíně 2 500 osob a 1 400 jich zemřelo. Ani jeden Boskův chlapec se nenakazil.

Z těchto dvou epizod můžeme vytušit, v jakém klimatu Don Bosco žil a jaké situace hmatatelně prožívali jeho chlapci a spolupracovníci, které přitahoval nikoliv nějakou magií, ale svým důvěrným vztahem k Bohu. To je katolická interpretace. Kdo ji popírá, musí si vymyslet tisíc jiných vysvětlení.

Don Bosco byl první světec vůbec, který odpovídal na otázky reportéra. Tato technika byla vynalezena v roce 1859 jedním Američanem. Za Don Boskem přišel roku 1884 reportér z *Journal de Rome* a položil mu tyto otázky:

Jakým zázrakem jste mohl založit tolik domů v tolika zemích světa?

Mohl jsem udělat více, než jsem doufal, ale jak, to nevím ani já. Svátá Panna, která zná potřeby naší doby, nám pomáhá...

Dovolte mi nediskrétnost. Dělal jste zázraky?

Nikdy jsem nemyslel na nic jiného, než abych konal svou povinnost. Prosil jsem a důvěřoval jsem Madoně...

Co si myslíte o současných poměrech Církve v Evropě, v Itálii, o její budoucnosti?

Nejsem prorok. To víte spíše vy novináři. Měli bychom se spíše vás ptát, co se stane. Nikdo s výjimkou Boha nezná budoucnost. Nicméně lidsky řečeno, je třeba očekávat, že budoucnost bude těžká. Moje prognózy jsou velice smutné, ale vůbec nemám strach. Bůh vždy zachrání svou církev a Madona, která viditelně chrání současný svět, dá povstat jeho zachráncům.

*Podle knihy Antonio Sicari:
Ritratti di santi.
Nakl. Jaca Book
Připravil-lš-*

Fiorella Bianchi je dívka pocházející z italské oblasti Marky. Narodila se 20. listopadu 1930 v Osimu a zemřela ve svémrodném městě v roce 1954 ve věku 24 let. Byla to hezká, inteligentní, silná a vyrovnaná dívka, která se pro své vlohy mohla stát vzornou manželkou a matkou, což je nejběžnější, ale také nejvznešenější poslání ženy.

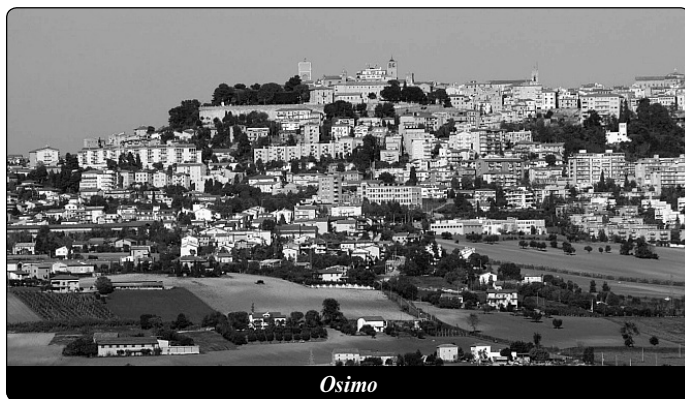

Fiorella Bianchi

Až do 16 let vyrůstala jako jediná dcera v prostředí – domov, škola, kostel a přítelkyně, a trávila čas v práci, ušlechtilé zábavě, rekreaci a výletech. V této době napsala v jednom dopise: „Dříve než mě Pán zasáhl svou milostí, brala jsem všechny věci tak na půl a cítila jsem se dobře, protože jsem si myslela, že takový je cíl našeho života.“

Všechno přijímat

Ale od 16 let začala Fiorella dělat něco více a začala především tím, že se zřekla jedné věci, která se může zdát malou, ale pro ni to bylo velmi závažné.

Osimo

Jen Boží vůli

Fiorella Bianchi (1930–1954)

Vzhledem k různým okolnostem, ale především kvůli těžké nemoci své matky musela opustit gymnázium, které navštěvovala s velkým potěšením a výborným prospěchem. Bylo to pro ni bolestné rozloučení, ale nedělala z toho drama, nýbrž prostě v mlčení své duše řekla: „Ano.“ Jedné své přítelkyni o tom napsala: „Bůh mi dal pochopit, že taková je jeho vůle, a já, i když jsem se cítila nehodná, jsem prostě sklonila hlavu. Všechno vlastně spočívá v tom, že vyslovíme jedno maličké slovo, které se však pro Něho stalo velkým od doby, kdy je vyslovila pokorná Dívka z Nazareta: – Fiat (Ano).“

Od tohoto dne pod vedením jednoho moudrého duchovního vůdce začala objevovat své zvláštní povolání: v námaze, pracně v mlčení a utrpení. A toto bylo její povolání: ukázat, že „buď vůle tvá“ v modlitbě Otče náš není jen pěkná věta, kterou rty opakují, ale je třeba ji prožívat den co den, aniž bychom je překroutili na „buď vůle moje“, což je tak snadné.

A tak se v dopisech této mladé dívky opakuje často jedna věta, která je dominantní krátkou symfonií jejího života: „Nic nežádat a všechno přijímat s úsměvem.“ V tom je tajemství nejen jejího života, ale také jejího trvalého úsměvu, ve kterém je také něco tajemného. Její duše se opravdu usmívala, protože obje-

vila, že život má hodnotu jen tehdy, když plníme Boží vůli.

Úplná oběť

Jaký tedy byl pak její život? Poslušná svého duchovního vůdce snažila se především objevit, jaká je Boží vůle, zatím skrytá, především pokud jde o její životní stav. Určitou dobu se domnívala, že je povolána, aby se stala manželkou a matkou rodiny, také proto, že se po ní mladí muži ohlíželi a mezi nimi byl jeden, k jehož náklonnosti nezůstávala necitelná.

Ale Fiorella vyčkává, aby věci lépe poznala. Když se doví, že toto spojení, které se na ni již usmívá, by bylo proti očekávání jejich rodičů, zříká se ho, i když by na ně měla právo.

Fiorella Bianchi

Proč? Pro obavu, aby nejednala proti Boží vůli, která se pro ni projevovala ve vůli jejich rodičů. Napsala o tom: „Bojím se, když budu chtít toho mládence proti vůli mých rodičů, aby moje jednání nebylo v rozporu s vůlí Boží.“ Toto vášnivé hledání Boží vůle ji přivádí k tomu, aby přinesla tuto oběť o to větší, že je skrytá a hrdinnější.

Od tohoto obratu ve svém životě Fiorella pochopila, že Pán chce od ní mnoho: chce nejen, aby dávala, ale aby se zcela obětovala. Protože v ničem nebyla polovičatá, rozhodla se v 16 le-

tech, že se Ježíši zcela a bezvýhradně zasvětil v životě modlitby, mlčení a rozjímání, např. jako klauzurní karmelitánka. Ale myšlenka, že by měla odejít jako jediné dítě, zanechá v domě velkou bolest, v srdci rodičů by zůstala velká prázdnota. Protože se jí zdá, že na to nemá právo, zřekne se tohoto záměru po poradě s duchovním vůdcem, který zná dobře její rodinné prostředí.

Uprostřed světa jako panna a sestra

Fiorella v této chvíli obnovuje v tichu svého srdce své úplné panenské zasvěcení Ježíši a pokračuje jako dříve doma a uprostřed světa. Dante by řekl: „Uprostřed světa panna a sestra“ (Ráj III, 456). Napsala jedné přítelkyni: „Chápu, že je velmi tvrdé uskutečňovat tento plán v každodenním životě a to, co to vyžaduje, není už obětí, ale hrdinství. Nicméně věřím, že s Boží milostí, kterou nám Ježíš zasloužil na kříži, budu moci kráčet na cestě k dokonalosti. Opravdu, jak je to krásné nic nezádat a všechno dát, s úsměvem.“

Celé poslední čtyři či pět roků jejího života je ve znamení tohoto jejího hesla: „Nic nezádat a všechno dát, s úsměvem.“

A nyní je jako cizinka uprostřed světa, uzavřená v duchovní samotě, ale plná přítomnosti Ježíše, jediného Snoubence a Pána, který ji činí schopnou, aby zahrnovala všechny kolem sebe neuvěřitelným dobrem, především své domácí prostředí. Snad ani samotná rodina nepochopila plně obětí, jakou tato dívka přináší. Protože rodina ji vidí vždy klidnou, úslušnou, usmávající se, plnou horlivosti, prostě vzornou dceru. V určitém smyslu se jejím povoláním stává čtvrté přikázání: cti otce svého i matku svou.

Ale to, co je neuvěřitelné, je dobro, které se šíří mimo domov, a to s minimálními prostředky, které má k dispozici. Desítkám a desítkám chudých

Kostel v Osimu

připravila pomocnou síť, sahá do své peněženky, ke svým malým úsporám, které proměňuje v oblečení, v balíčky s potravinami, v dárky prováděné v naprosté diskretnosti i za cenu, že si v duchu kající sama odřekne to nejnnutnější, a to všechno v naprosté skrytosti.

Pak zorganizuje v Osimu „jidelnu pro chudé“: Každou neděli shromáždí několik desítek chudých stařenek a nabízí jim štědrý oběd. Vznikne z toho dílo, které Fiorella vede a pro které koná sbírky u svých někdejších spolužáků a zapojuje je tak do opravdu dobrého díla. V kolika městech by mohli studenti zorganizovat něco podobného tím, že se zřeknou nějaké cigarety, nějakých pochoutek a přispět tak k tomu, aby se chudí z jejich okolí měli alespoň jednou v týdnu trochu lépe!

Ale nezastaví se jen u toho. Slovem i písmem se stává Ježíšovým apoštolem pro velký počet duší. Kolik to listů napsala nalevo, napravo, přátelům a známým, dělnicím i vzdělaným oso-

Obraz na hlavním oltáři kostela v Osimu

bám, lidem nejistým a trpícím, aby jim přinesla světlo, posilu a ukázala cestu. Těm všem přináší jako dar tu Osobu, která je její jedinou láskou, Ježíše Krista, a to v přesvědčení, že nikdo jiný než On, jediný Spasitel, je řešením pro všechny problémy.

S naprostou prostotou a veselostí se stává něčím jako duchovním vůdcem pro mnoho duší, které za ní přicházejí i z velké dálky. Lidé cítí, že v dívce je jasná a silná víra, výjimečná náboženská kultura. Fiorella opustila školu, ale nepřestala se vzdělávat ve víře, kterou zná jako nějaký teolog. V tom, co říká duším, je velká vyrovnanost: „Snaž se konat den co den Boží vůli. A to je Boží vůle: tvoje posvěcení.“

Současně spolupracuje se zpravodajem místní oratoře, který má titul „In integritate gaudium“: V neporušenosti víry je pravá radost. Snad je to motto příznačné pro její spiritualitu: všechno přichází od Ježíše a to, co přichází od něho, je třeba přijmout a žít. Jít ve stopách Panny Marie, ženy, která řekla Ano.

Jako děti

A nakonec přijde nemoc, náhle a nečekaně pro druhé, nikoliv však pro ni, ona ji dokonce předvíдалa: pobyt v nemocnici, banální operace, otrava krve a smrt, která otřese celým městem. Ošetřovatelce, která u ní byla v posledních hodinách života, podala toto svědectví: „Dala jsem všechno a celá jsem se obětovala.“ V duchovní závěti Fiorelly, ačkoliv je tak mladič-

ká, čteme: „Milovala jsem život, milovala jsem smrt a vždy jsem hledala vůli Boží. Dokud budeme v zajetí tisíce činností a bude v nás vládnout vůle našeho já, nepochopíme Boží řeč. Nechejme ve všem působit jeho, odevzdejme se do jeho náruče jako věčné děti, které netouží po ničem jiném než po tom, po čem touží On. Není šťastnější duše než ta, která žije v ustavičném duchovním dětství, a není místa, které by nabízelo větší a čistší radosti než Boží Srdce. Dítě nachází štěstí v matčině náručí a tam klidně usne. Vraťme se tam jako děti i my a usneme tam. Žít a konat Boží vůli. Jsme v jeho náručí.“

Fiorella Bianchi

Její poselství zní stejně jako poselství velkého básníka ve verši, který Pius XII. pokládal za nejkrásnější verš všech dob: „V jeho vůli je všechnen náš pokoj“ (Ráj III, 85).

Z *Maria Ausiliatrice* 10/2008
přeložil -lš-

JEŽÍŠ

On je život, který chci žít;
On je světlo,
které chci vyzářovat;
On je cesta k Otci,
po které chci jít;
On je pravda,
kterou chci hlásat;
On je radost, kterou chci sdílet;
On je pokoj, který chci šířit;
Ježíš je pro mne prostě vším,
bez Něho nemohu udělat nic!

Matka Tereza

PŘÍMÝ ÚTOK NA ŽIVOT

Oliver Maxan, předseda organizace na ochranu života při OSN, prohlásil, že radikální liberalizaci potratů, kterou chce americký prezident Obama prosadit v USA i v OSN, představuje frontální útok na lidský život. Obama si povolal do svého týmu Hillary Clintonovou, která je jednou z nejfanatičtějších propagátorů potratů. Má být zrušen zákaz podporovat z amerických financí propotratové organizace a také zvýšena podpora OSN v tomto směru. Propotratová organizace UNFPA při OSN podporuje materiálně Čínu v její politice jednoho dítěte.

POČTY ÚČASTNÍKŮ NA LETOŠNÍCH SETKÁNÍCH S BENEDIKTEM XVI.

Prefektura papežského domu vydala statistiku o počtech účastníků na veřejných vystoupeních Svatého otce během roku 2008. Celkem 2 miliony 200 tisíc osob se účastnilo různých setkání s papežem buď ve Vatikánu nebo v Castell Gandolfo. (Údaj tedy nezahrnuje účastníky setkání se Svatým otcem během papežských cest, ať už zahraničních či italských.) Na 42 středečních generálních audiencích v roce 2008 bylo přítomno 534 tisíce poutníků, na zvláštních hromadných audiencích 226 tisíc osob. Liturgických obřadů se účastnilo 324 tisíce věřících. Papežských vystoupení před modlitbou Anděl Páně se v uplynulém roce zúčastnilo 1 milion 130 tisíc lidí. Od začátku pontifikátu v roce 2005 přišlo na setkání s Benediktem XVI. více než 11 milionů osob.

NELOGICKÁ LOGIKA

Holandský ministr pro vzdělání, kulturu a vědu zrušil státní příspěvek pro jednu organizaci proto, že nabízí homosexuálním možnost změnit jejich sklon na heterosexuální. Homosexuální ideologové zastávají své vlastní právo na určení pohlavní orien-

tace, ale tomu, kdo se chce homosexuálního sklonu zbavit, toto právo upírají. Odborníci, kteří dosvědčují možnost změny takového sklonu, jsou vystaveni těžkým útokům. Tento postup homosexuální lobby připomíná jednání islamistů, kteří odpad od islámu trestají smrtí.

NÁBOŽENSTVÍ LIDI INTEGRUJE

Lidé, kteří pravidelně navštěvují bohoslužby, mají větší okruh přátel a více kontaktů s dalšími lidmi než nevěřící. Vyplývá to z dlouhodobého průzkumu, který už běží v Německu 25 let. Neplatí to pro odstěpené skupiny a sekty. Co však se ani velkým církvím nedaří dostatečně překonávat, je propast mezi chudými a bohatými, vzdělanými a nevědělanými.

Kath-net

PRAVOVĚRNÝCH KATOLICKÝCH ŠKOL JE JAKO ŠAFRÁNU

Skutečně katolické školy jsou kolébkou mnoha kněžských povolání, čteme ve zprávě, kterou u příležitosti amerického týdne povolání publikovala Společnost kardinála Newmana. Cílem této organizace je navrácení katolické identity církevním školám ve Spojených státech. V praxi její činnost spočívá v monitorování pravověrnosti ve výuce a v pří-

pravě každoročně doplňovaného průvodce po katolických vzdělávacích zařízeních, který radí rodičům, kam mají posílat své děti.

Společnost kardinála Newmana dokládá své závěry tím, že školy uváděné na předních místech vedou také v počtu kněžských a řeholních povolání. V tomto ohledu vyniká Thomas Aquinas College v Kalifornii. Za posledních 38 let se až 11 % absolventů rozhodlo pro zasvěcený život. Na druhém místě je Magdalen College v New Hampshire, odkud odchází do semináře nebo kláštera každý desátý absolvent. Není bez zajímavosti, že školy a instituty stojící v čele statistiky vznikly teprve nedávno a důsledně dbají na svou katolickou identitu. Společnost kardinála Newmana je známá přísností svých kritérií. Mezi několika tisíci katolických škol a univerzit ve Spojených státech jich na nejvyšší příčku hodnocení dosáhlo pouhých 21. *Radio Vaticana*

DIECÉZNÍ SEMINÁŘE SE OBRODILY RYCHLEJI NEŽ ŘEHOLNÍ

Kněžské semináře ve Spojených státech jsou obecně vzato zdravé, stojí ve zprávě Kongregace pro katolickou výchovu, sestavené po apoštolské vizitaci v amerických centrech pro kněžskou formaci. Dokument příznává, že v posledních desetiletích docháze-

lo jak v amerických, tak západoevropských seminářích k selhání struktur, což se negativně projevílo na formaci budoucích kněží.

„Někdy se pěstoval falešný pocit svobody, což vedlo k odmítání po věky utvářené moudrosti o kněžské formaci,“ čteme v závěrech dokumentu. Vizitace provedená v akademickém roce 2005/2006 prokázala, že od počátku 90. let převládá v amerických seminářích větší pocit stability. Přispěla k tomu jmenování moudrých a církvi věrných rektorů.

„Ačkoliv několik institutů stále neodpovídá požadavkům, diecézní semináře jsou obecně vzato zdravé,“ tvrdí vatikánská zpráva. Méně pochvalná vyjádření sklidily řeholní semináře, ve kterých lze častěji narazit na učitele neakceptující části magisteria, zejména v otázkách celibátu, homosexuality, liturgických norem nebo tradičních forem zbožnosti.

Problémem podle závěru Kongregace zůstávají příliš velké pravomoci delegované biskupům osobám zodpovědným za přijímání kandidátů kněžství. Dokument zdůrazňuje, že ani nedostatek povolání nesmí snižovat standardy a usnadňovat přijetí nevhodných kandidátů. Zpráva se vyjadřuje také k morální oblasti, kterou se nejčastěji rozumí problém homosexuality v seminářích. „Téměř na všech místech, kde se tento problém vyskytl, alespoň v diecézních seminářích“ – čteme – „jmenování lepších představených, zvláště rektorů, posloužilo k překonání obtíží.“ To bohužel ne vždy platí o řeholních seminářích, říká otevřeně vatikánská zpráva. Z dalších otázek klade důraz na vzdělání seminaristů v morální teologii, bez níž budoucí kněží nemohou dostát povinnostem kazatelů a zpovědníků.

Dokument podepsali kard. Zenon Grocholewski a arcibiskup Jean-Louis Brugues. Američtí biskupové jej zveřejnili na internetu v rámci právě probíhajícího Národního týdne pro povolání. *Radio Vaticana*

HRDINSTVÍ MLADÉHO DĚVČETE

Jedno děvčátko si při hraní na pískovišti z nepozornosti nasypano písek do očí. To vyvolalo těžký zánět. Podnikali všechno možné, nepomohly ani operace. Otec vyhledával všechny možné odborníky a nakonec se vypravil s dcerou do Švédska k věhlasnému očnímu lékaři. Ale všechno bylo marné. Zrak stále slábl, takže dívka přestávala vidět.

Cestou zpět se zastavili v polské Čenstochové: nevěřící otec a jeho ve víře vychovaná dcera. V šest hodin ráno stanuli před odhaleným obrazem černé Madony. Po první mši svaté se otec zeptal dcery: „Uzdravila tě Madona?“ Dítě mu odpovědělo: „Řekla jsem Panně Marii, že už mi na tom nezáleží, abych viděla svět, ale že bych byla ráda, kdybys i ty, tatínku, s námi polekl a modlil se.“

Tato odpověď otcem tak otrásla, že se dal do pláče. A když se uklidnil, vyhledal kněze a řekl: „Chtěl bych se vyzpovídat!“

Podle Albert Pflieger, Marianische Sammlung 1986

Přijmout Ježíše ve svatém přijímání znamená **chtít být s ním jedno**, abychom mu umožnili působit v nás a podpořit působení jeho milosti. Tak se má náš život stát svědectvím jeho moudrosti a přítomnosti v lidských srdcích. To je také obsah jeho slov: *Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm* (Jan 6,56).

Jestliže Kristus přebývá v nás, lépe rozumíme Písmu svatému, dodržujeme jeho přikázání a žijeme z jeho dokonalé lásky, abychom se stali novým člověkem, tzn. svatými, kteří oplodňují zemi a pozvedají ji k Otci.

Byla to vždy Boží touha být spojen s lidmi a sjednocovat se s nimi skrze eucharistickou přítomnost. Před svou smrtí řekl Ježíš učedníkům: *Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť říkám vám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království* (Lk 22,14n).

Ustanovením Eucharistie chce nám Ježíš dát své tělo a svou krev za pokrm a nápoj: *Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: - To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku! Stejně tak vzal kalich, když bylo po večeři, a řekl: - Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá* (Lk 22,19n).

Tento život spojený s Bohem je zárukou našeho věčného života: *Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má v sobě život věčný* (Jan 6,53n).

Ježíš tedy opravdu říká, že ti, kteří s ním nezasednou u stolu, nebudou mít život. Ale jak lidé odpovídají na tuto Ježíšovu výzvu? Mnozí mu odpírají lhostejností a chladem. Jako ztracení synové dnešní doby opouštějí otcovský dům, aby udělali svou zkušenost bez Boha. Pohrdají Večeří a konzumují sami sebe. Nikdy si neuvědomili a nepochopili, že svaté přijímání s Kristem

Čtvrtý trn v Ježíšově Srdci

daruje člověku tu **největší milost**, tzn. daruje se mu sám Kristus, který v člověku zahlazuje hříchy, posiluje víru a naději, osvěcuje duši láskou k bližnímu a naplňuje člověka jistotou spásy.

Kdyby všichni křesťané věděli, jak velice je přijímání Eucharistie posiluje, přijímali by Ježíše, aby žili lépe a mohli se radovat ze svátostných milostí křtu, biřmování, smíření, pomazání, manželství a kněžství.

Eucharistie mě **udržuje** v posvěcující milosti, kterou jsem přijal ve křtu, a pomáhá mi, abych ji těžkým hříchem neztratil.

Eucharistie posiluje ve mně sedmero darů Ducha Svatého, které jsem přijal v biřmování, a vnitřně mě osvěcuje, abych žil ve světle těchto darů a využíval tři darů síly, takže můj křesťanský život se stane svědectvím víry a lásky a nikoliv pouhým formalismem a strnulou rutinou.

Svatá Eucharistie mě otevírá pro svátost smíření a vtiskuje mému srdci Kristovu pokoru, abych uznal své hříchy, měl odvahu jich litovat, vyznat a dosáhnout odpuštění a toto odpuštění dále předávat a rozsévat kolem sebe mír a božskou lásku.

Eucharistie umocňuje svátost pomazání nemocných a otevírá cestu k uzdravení těla i duše tím, že vyzývá člověka, aby se zcela

v naprosté důvěře odevzdal Božimu milosrdenství, ale také tvrdě Boží síle, která může člověka zraněného silami zla osvitit milostí své lásky.

Eucharistií roste svátostná milost manželství a umožňuje manželům, aby lépe vzájemně sdíleli svůj život v Kristově lásce. Tato Kristova láska je pramenem jejich lásky a povznáší jejich duši k ustavičné vzájemné velkodušnosti.

Eucharistie chrání kněze v jeho službě Kristova svědka a pastýře, aby Krista stále více miloval a byl mezi lidmi obrazem vtěleného Slova a skutečné přítomnosti jeho bliženské lásky a jeho odpuštění.

I když je mnoho křesťanů, kteří přijímají Kristovo tělo a krev jen zřídka a růst zla a nepořádek ve světě připisují Božimu mlčení a nikoliv vlastní lhostejnosti a vlažnosti své lásky k Bohu a k pravdě, přece zbylo ještě dosti věřících, kteří se klanějí Pánu a snaží se svou odevzdaností a věrností otřít Pánovu tvář jako Veronika nebo mu pomáhat s křížem jako Šimon Cyrenský a často a zbožně přijímají eucharistického Pána.

Ale Pane, jak malý je tento počet, jak málo je jich ve srovnání s mnoha lhostejnými, nevděčnými, jejichž místa u eu-

charistického stolu zůstávají stále prázdná!

V jakém stavu jsou tito křesťané, kteří svého Boha „neokusili“, kteří nehasí svou žízeň kalichem spásy? Bohužel, tolik mladých lidí umírá hladem a žízni, protože odmítají přijímat Boží dary. Jak bolestně musí pociťovat tento odpad, tento útek od praporu, tuto duchovní smrt Ježíšova něžnost a citlivost, jeho láskou přetékající Srdce, které tolik touží po duších vykoupených za cenu jeho krve!

Že lidé tak málo dbají o zbožné, uctivé svaté přijímání, je dalším hrozným trnem v Ježíšově Srdci, tak milujícím a tak hodným lásky. Stěžuje si na to skrze svého proroka P. Berliouxe: *Já jsem je stvořil jako své milované děti, přivedl jsem je ke svému stolu, nasytil jsem je svým vlastním tělem, a ony mě po prvním svatém přijímání skoro všechny opustily!*

Lidé dnešní doby, dejte se pohnout nářkem svého Pána. Mějte soucit s jeho láskou, která není milována! Když lidé od Ježíše utíkají a nechávají ho ve svatostánku opuštěného, přicházejte ho prosit, klaněte se mu a smířovat ho za hříšníky. Jednání všech, kteří ho opouštějí, mělo by zdvojnásobit vaši úctu k Eucharistii. Přijímejte s velkou úctou a zbožností svého Pána, kdykoliv jen můžete, a zkoumejte své srdce, zda jste vlastní vinou nezanedbali zbožné svaté přijímání.

Milujte Ježíše za všechny, kteří ho nemilují, navštěvujte Nejsvětější Svátost za všechny, kteří ji opouštějí, otevřete svá srdce za všechny, kteří svá srdce za všechny, kteří svá srdce pro něho uzavírají. Pamatujte

► na krásná slova, která Ježíš řekl svaté Markétě Marii: *Moje dcero, přicházím do tohoto srdce, které jsem ti dal, abych skrze tvůj žár získal od tebe dosti učinění za urážky, kterých se mi dostává od vlažných a zbabělých srdcí, od srdcí, která mě opouštějí nebo mě v Nejsvětější Svátosti zneuctívají.*

Malý příběh ze života svatého Alexise nám ukazuje, jak velice může člověk trpět a být nešťastný, když si uvědomí, že strávil skoro celý život po Ježíšově boku, aniž ho spatřil, aniž ho miloval, aniž mu sloužil, a že tak vlastní vinou přispíváme k neštěstí našemu a našich bližních. Alexis, který pocházel ze vznešené a blahobytné rodiny, zřekl se záhy světských statků, opustil rodný dům, aby z lásky ke Kristu žil v dobrovolné chudobě. Byl bohatý, a stal se žebrákem. Po několika letech zaklepal na dveře svého rodného domu a prosil o almužnu a o přístřeší. Jeho rodiče ho nepoznali, tak velice ho jeho chudoba změnila. Měli ho za cizince, vykárali mu místo pod schodištěm domu a přikázali sluhovi, aby mu každý den dal chléb a vodu. Tak uplynulo mnoho let. Alexis viděl denně své rodiče, jak vycházejí a vcházejí. Oni ho nepoznávali, ačkoliv on je poznával velmi dobře. Jednoho dne těžce onemocněl. Zavolal svou matku a řekl jí: „Maminko, já jsem tvoje dítě!“ Po těchto slovech skonal. Ubohá matka poznala v těle žebráka, který žil třicet let pod schodištěm, svého syna, vrhla se mu kolem krku a zvolala: „Moje dí-

tě, moje milé dítě, musela jsem tě poznat tak pozdě?“

Jak mnoho hříšníků, až uvidí na konci svého života Ježíše, kterého tak přehlíželi, bude muset také zvolat: Ó můj Zachránce, Bože lásky v Eucharistii! Musel jsem tě poznat tak pozdě? Třicet, čtyřicet roků jsem žil vedle tvé Církve, vedle tvého svatostánku, takřka pod stejnou střechou, a ani jsem tě nepoznal, ani jsem tě nemiloval, ani jsem se k tobě nemodlil. Odmítal jsem tě přijímat, uvádět tě do svého srdce. Co jim Ježíš odpoví? Jedno jediné slovo, které řekl nerozumným pannám: „*Amen, neznám vás.*“ A když budou klepat na dveře, uslyší: „*Nevím, odkud jste. Pryč ode mne, všichni pachatelé nepravosti*“ (Lk 13,25-27).

Odloučit se na tomto světě od Pána je strašné utrpení, ale být od něho odloučen na věčnosti je to **největší neštěstí**, které může člověka potkat.

Ježíši, se srdcem zkroušeným a zarmouceným tě prosím o odpuštění nedbalosti a pohrdání

všech těch, kteří tě nepřijímají nebo tě přijímají nehodně a nedůstojně. Abych tě potěšil, chci tě přijímat co nejčastěji a obětovat ti tato svatá přijímání za mnoho duší, které tvou Nejsvětější Svátostí pohrdají nebo k ní pocítují lhostejnost a nedostatek úcty, aby se k tobě vrátili v lásce a kajícím srdci. Prosím tě naléhavě, dopřej mi milost, abych tě přijímal vždy s čistým a milujícím srdcem a skrze tvou svatou přítomnost se stal tvým svatým.

Z Maria Heute 454 - 1/2009 přeložil IŠ-

LEGALIZOVANÉ BARBARSTVÍ

Zákonem o „svobodné volbě“ ve věci potratu chce nový americký prezident legalizovat všechny formy potratu a zrušit jakákoliv jejich omezení. To znamená, že i katolické nemocnice jsou nuceny vyhovět pacientce a provést potrat. Prozatím bylo povoleno odmítnutí z důvodu výhrady svědomí. Pozdní potrat, který byl v roce 2003 zakázán, má být opět povolen. Všichni daňoví poplatníci musí přispívat na potraty. Od 11. ledna probíhala v USA nověna modliteb a postu, která doufá v nemožné: modlitba růžence uskutečněná s láskou a obětavostí má neobyčejnou sílu, což v dějinách již nejednou prokázala.

NÁZOR BRITSKÉHO ATEISTY: AFRIKA POTŘEBUJE BOHA

Matthew Parris je přesvědčen, že k překonání velkých problémů, s nimiž se potýká africký kontinent, je více než rozvojové pomoci zapotřebí křesťanské evangelizace. Tento ateista je přesvědčen o nesmírném přínosu křesťanství pro Afriku. Křesťanství v Africe proměňuje lidská srdce. Přináší úplnou duchovní přestavbu a reálné znovuzrození. To je velmi dobrá změna. Podle jeho názorů jen nejzavrzalejší odpůrce může tvrdit, že by svět byl lepší bez misijních škol a nemocnic. Víra nepodporuje pouze misionáře, ale přenáší se i na „stádo“. Křesťané jsou čestní, pilní a optimističtí. Křesťanská víra vytváří osobní vztah mezi člověkem a Bohem, a to je potřebný postoj pro ty, kdo se chtějí osvobodit od kmenového myšlení a šamanů.

Kath-net

Jestliže se pastýři a moji kněží přetvoří ve Mne, bude pro ně mnohem snazší žít v jednotě a v lásce mezi sebou.

Dám vám klíč k dokonalosti, a to k nejvyšší dokonalosti, která se vzdaluje od země a přibližuje k nebi; ba co více, přitahuje samo nebe do vašich srdcí. A jaké je to tajemství? Je to láska k mému Otci, přijatá a rozvíjená v kněžském srdci. Tato láska k mému Otci má dva aspekty: vychází od duše k Otci a vrací se obohacená samotnou láskou Otce k duši, ze které vyšla.

Tento odliv a příliv božské lásky stále vyrůstá, vlévá do srdce lásku, protože můj Otec je Láska. A když do kněžského srdce vstoupí samotná Láska, přitahovaná ubohou láskou, kterou chová kněz, tvor, k Němu, spojí všechny vlastnosti své lásky, soucit, trpělivost atd., aby obohatil těmito poklady kněžského srdce.

Ale je zde tajemství: Otec rozšiřuje nekonečně poklady své lásky, i když ne zjevně, přece vždy reálně ve všech stupních a odstínech nekonečné lásky. A ještě více: Otec nejen uděluje své poklady kněžskému srdci, které se mu zasvětilo, které mu věnuje všechnu svou lásku, ale vylévá je do něho přímo marnivě.

Proč? Protože v kněžském srdci vidí Mne, spatřuje v knězi svého božského Syna. Ale aby k tomu došlo, musí být kněz přetvořen ve Mne, aby v něm Otec skutečně viděl druhého Mne, aby viděl všechny kněze přetvořené ve Mne, tedy to, co nejvíce miluje: Jednotu v Trojici. Protože když jsou kněží Mnou, mají ve Mně účast na podstatné jednotě s ostatními božskými Osobami, tj. s Otcem a Duchem Svatým. Jestliže Otec nekonečně miluje Mne a jestliže Já nekonečně miluji Otce, tato božská přitažlivost, která je Duch Svatý, sjednocuje božské osoby v nevýslovné a věčné radosti, která se slévá v lásce, podstatě samotného Boha, který je trojí a jeden.

Pán Ježíš o svých kněžích

LÁSKA K OTCI PŘIJATÁ A ROZVÍJENÁ
V KNĚŽSKÉM SRDCI

Toto pouto, tato nekonečná energie věčné a pro člověka nepochopitelné jednoty, která Mě spojuje s mým Otcem a spojuje Otce s jeho Slovem, je Duch Svátý. On je tajemstvím jednoty a věčné blaženosti Boha, jednoho ve třech rozličných osobách.

Nuže, tato svatá sjednocující síla, tato mocná svatá přitažlivost, toto plodné a božské pouto pložené z lásky a v jediné Lásce, to je právě to, co chci sdílet s mými kněžimi, tím, že z nich činím mé druhé Já skrze lásku a spravedlnost. Jestliže Já jsem si je vybral, aby Mne představovali na zemi, jestliže jsem jim dal moc, aby ve mši byli Mnou, jestliže chci, aby ze všech úkonů jejich života se šířil nejen odraz mého bytí v nich, ale samotná skutečnost mé přítomnosti a jejich přetvoření ve Mne, je to právě proto, aby skrze spravedlnost jim můj Otec dal podíl na nekonečném bohatství a pestrosti, které jeho láska zahrnuje.

Slovo láska se dá rychle vyslovit, ale v lásce jsou obsažena nesmírná bohatství: nebe a země a všechno, co existuje. Láska obsahuje všechno: tvorstvo a duše, protože láska je Bůh.

Nuže, především jsem chtěl připomenout kněžím, že Mě mají na zemi důstojně reprezentovat; odtud jejich dokonalé přetvoření ve Mne. Copak oni si neuvědomují nesmírnou hloubku, kterou to představuje, že i když je to již dokonalost, je to všechno jen počátek potoků milostí obsažených v lásce mého Otce, které je čekají?

Pokud si někdo myslí, že přetvoření je cíl, pak Já naopak říkám, že je to jen začátek, pouhé úplné otevření dveří, aby Bůh vstoupil, aby vzal duši do svého vlastnictví, aby ji zavlažil a dal počátek nové sérii milostí, darů, charismat, bohatství a pokladů, které nemůže vylít do lepších

nádob, než jakými jsou očištěná a svatá srdce kněží přetvořených ve Mne.

Pro mého Otce je to, jako by se otevřel proud navíc, skrze který by se mohl vylévat do svého božského Syna, do svého jediného Kněze. On ve Mně vidí všechny kněze, ve Mně, nejvyšším Veleknězi, který před Otcem přejímám všechnu odpovědnost za církev, kterou mi svěřil, a za všechny ty, kteří ji představují.

A protože Bůh nemůže ustát v darování a v tvoření, protože je příliš plodný sám v sobě, nemůže, tak říkajíc, vydržet tuto nekonečnou a věčnou přemíru pokladů, které vlastní, a hledá tedy úzkostlivě, kam by je vylil. Ale protože jako Bůh nemůže vyjít z Boha, a i když se vylévá v nesmírnosti, je vždy sám v sobě, dívá se na Mne, svého Syna-Boha, své Slovo-Boha, svého Člověka-Boha, aby dal volný průchod této vždy staré a vždy nové řeči milostí, světla, krás a božských zářků; setkává se se Mnou, usmívá se, odráží se ve Mně a raduje se z tohoto sdílení, nekonečně se těší z Boha v samotném Bohu a vylévá je do Mne, který jsem Jím v jednotě božství.

Od té doby, co jsem založil církev, hledá Mne také v kněžích. Ale hledá je přetvořené ve Mne, aby v nich viděl Mne a je ve Mně. Po daru Eucharistie je to ten největší dar jeho lásky a jeho lásky k světu: dávat Mě duším v každém Pontifiku i knězi, kteří skrze své přetvoření ve Mne mají být druhým Mnou.

PĚT NEJVĚTŠÍCH HRŮCHŮ

V Římě zasedala tzv. Apoštolská penitencierie, která jednala o pěti největších hříších, k jejichž odpuštění nestačí pouhá svátostná zpověď. Jsou to: potrat, znesvěcení Eucharistie při satanských obřadech, pohlavní zneužití mladistvých klerikem, porušení zpovědního tajemství a útok na osobu papeže. Penitencierie je papežský soudní dvůr, do jehož kompetence spadají otázky zpovědi, rozhřešení a odpustků.

Kath-net

Conchita Armida

Proto Otec hledá ve Mně všechny kněze a ve všech kněžích hledá Mne. V naději od nich čeká na lásku, aby na ni mohl odpovědět, proměnit ji ve strhující potok své lásky, který nezpůsobuje utonutí, protože je to Bůh, a chce ho sdílet přetvořeným kněžským srdcím.

Ale aby se zapálili láskou k mému Otcovi, musí kněží dělat to, co jsem dělal Já. Když jsem žil na zemi, stále jsem patřil na svého Otce, upadl jsem do vytržení před svým Otcem, ztracen v dokonalostech a v nekonečné lásce božství mého Otce. A tak mají žít moji kněží ve svém vnitřním životě, ve svém jednání, vždy oslavovat mého Otce a zbožštní v Trojici všechno vztahovat k mému Otcovi.

Moji kněží proto budou jen bliženská láska a jen láska a množství tělesných vášní se jich nedotknou, protože jsou nyní přetvoření ve Mne.

S jakou snadností budou tedy odrážet pokušení, která zeslábnou a dokonce se vzdají pro sílu jejich přetvoření ve Mne; Zlý se totiž nemůže přibližovat jako dřív k tomu, co už mu nepatří!

To jsou nesmírné přednosti, které den ze dne více oceňují kněží přetvoření ve Mne, spolu s proudem milostí a darů, jimiž

je Duch Svátý zahrne a prostoupí, aby v jejich lásce k Otcovi byl svým způsobem sám Duch Svátý, aby Ho milovali stejnou láskou, jakou On je miluje, Duchem Svátým.

Chápete tedy, jakou láskou milují své kněze? Z toho, co jsem řekl, je teprve vidět nekonečnou lásku a zalíbení, s jakou je Trojice od věčnosti vyvolala.

A protože Bůh neničí to, co tvoří, chce na konci bez konce dospět k důvěrné jednotě se samotnou Trojicí, jednotě uskučené v lásce, která všechno očišťuje, všechno zdokonaluje, stravuje, proniká, pozvedá, zbožšťuje!

Hleďte, k jakým vrcholům může dospět kněz přetvořený ve Mne, k jakým výšinám, k jakým důstojnostem, dokonce až k lásce, k něžnostem a zalíbení mého Otce, který v Sobě vidí Mne (a to by mělo přivést kněze přetvořené ve Mne, aby přímo tančili něžností a vděčností), který vidí sám Sebe v každém knězi, který je druhým Mnou, a opakuje: „Toto je můj milovaný syn, ve kterém mám zalíbení.“

Až k tomuto bodu, až k této nevýslovné výši dospívá nekonečná láska Boha ke kněžím přetvořeným ve Mne. Nuže, kdo by nechtěl toto přetvoření, ať to stojí, co to stojí?

To, co je možno vytušit, je jen slabý záblesk; ale toto přetvoření, na které naléhám, je počátkem nesrovnatelných milostí: je to důvěrná a reálná podobnost s božskými Osobami, hluboké nebeské, nejsvětější a božské pouto, skrze které tvor vstupuje do samotné velesvatyně jednoty, vstupuje do hlubiny samotného Boha, která nemá dna ani počátku, ani konce v nesčetných projevech své věčné lásky. (CC 51,358-369).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 82-86

Přeložil -lš-

KRISTUS VLÁDCE - dokončení ze str. 2

pohanství, protože také současní vyznavači podobných ideologií vidí svět plný nebezpečných mocností. Těm je třeba hlásat, že Kristus je vítěz, takže kdo je s Kristem a zůstává s ním spojen, nesmí se bát ničeho a nikoho. Zdá se mi, že to je důležité také pro nás, že se musíme naučit čelit všemu strachu, protože On je nade všemi mocnostmi, je pravým Pánem světa.

Opravdu – celý vesmír je mu podroben a k němu se obrací jako ke své hlavě. Slavná jsou slova listu Efezanům, který hovoří o Božím plánu *sjednotit v Kristu vše, co je na nebi i na zemi* (1,10). Obdobně v listě Kolosanům čteme, že *v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný* (1,16) a že *krví prolitou na kříži usmířil všechno na zemi i na nebi* (1,20). Není zde tedy na jedné straně velký materiální svět a na druhé straně tato malá skutečnost dějin naší země, svět osob: všechno je jedno v Kristu. On je hlavou vesmíru. I vesmír je stvořen skrze něho, je stvořen pro nás, nakolik jsme spojeni s Ním. To je racionální a personalistická víze vesmíru. A řekl bych, že vízi univerzálnější než tato si nelze představit, ona odpovídá jedině zmrtvýchvstalému Kristu. Kristus je Pantokrator, jemu jsou podrobeny všechny věci. Myšlenka se obrací ke Kristu Pantokratoru, který vyplňuje absidní klenbu byzantských kostelů, často zobrazovaný, jak sedí vysoko nad celým světem a přímo na duze, aby naznačil, že je rovný samotnému Bohu, po jehož pravici zasedl (srov. Ef 1,20; Kol 3,1), a tím je také nesrovnatelná jeho funkce jakožto toho, kdo řídí lidské osudy.

Vize tohoto druhu je myslitelná pouze ze strany Církve, a to nikoliv v tom smyslu, že by si chtěla neoprávněně přivlastnit to, co jí nepatří, ale v jiném dvojím smyslu: jednak tím, když

Církev uznává, že Kristus je svým způsobem větší než ona, neboť jeho panství se vztahuje také na to, co je mimo její hranice, jednak natolik, že jen Církev, nikoliv vesmír, je kvalifikována jako Kristovo Tělo. To všechno znamená, že musíme pozemské skutečnosti hodnotit pozitivně, protože Kristus je v sobě zahrnuje, ale současně musíme v plnosti prožívat svou církevní identitu, která je mnohem homogennější s identitou samotného Krista.

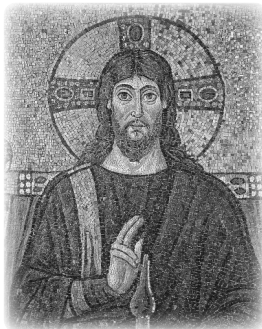
Neproniknutelné tajemství

Je zde pak ještě zvláštní koncept, který je typický pro tyto dva listy, a to je pojetí „tajemství“. Jednou je to tajemství Boží vůle (Ef 1,9), podruhé „tajemství Krista“ (Ef 3,4; Kol 4,3) a přímo *tajemství Boha, který je Kristus, v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a vědění* (Kol 3,2-3). To má představovat neproniknutelný Boží plán s osudy člověka, národů a světa. Touto mluvou nám dvě Epištoly říkají, že naplnění tohoto tajemství se nachází v Kristu. Jestliže jsme s Kristem, i když nemůžeme rozumem všechno pochopit, víme, že jsme v jádru „tajemství“ a na cestě pravdy. Je to On ve své totalitě a nikoliv pouze pod aspektem své osoby anebo v okamžiku svého života, kdo obsahuje v sobě neproniknutelnou plnost božského plánu spásy. V něm nabývá podoby to, co se nazývá *přerozmanitá Boží moudrost* (Ef 3,10), protože v Ném *přebývá celá plnost božství* (Kol 2,9). Od nynějška tedy není možné myslit a uctívat Boží zalíbení, jeho svrchované rozhodnutí, aniž bychom se osobně konfrontovali s Kristem jako osobou, ve které se toto „tajemství“ vtěluje a mů-

že být hmatatelně vnímáno. Tak je třeba rozjímat o *nevýstíženém Kristově bohatství* (Ef 3,8), které přesahuje všechno lidské chápání. Není tomu tak, jako by Bůh nezanechal stopy svého průchodu, vždyť sám Kristus je Boží stopa, jeho největší otisk; ale uvědomujeme si, jaká je *šířka, délka, výška a hloubka tohoto tajemství, které přesahuje všechno poznání* (Ef 3,18-19). Pouhé intelektuální kategorie zde zůstávají nedostačující, a protože poznáváme, že mnoho věcí stojí mimo naše rozumové kapacity, musíme se oddat pokorné a radostné kontemplaci nejen v myslí, ale také v srdci. Ostatně církevní Otcové nám říkají, že láska pochopí více než rozum.

Kristova nevěsta

Poslední slovo budiž řečeno o pojmu, který už byl dříve naznačen a který se týká Církve jako svatební družky Krista. V druhém listě Korintským přirovnal apoštol Pavel křesťanské společenství k snoubence, když napsal: *Mám vás totiž žárlivě rád jako Bůh. Já jsem přece připravil vaše zasnoubení jedinému muži a musím vás představit Kristu jako čistou pannu* (2 Kor 11,2). List

Efezanům tento obraz rozvádí a upřesňuje, že Církev není pouze snoubenka, ale reálná Kristova nevěsta. On si ji, tak říkajíc, dobyl, učinil tak za cenu svého života: jak říká text, *vydal sám sebe za ni* (Ef 5,25).

Který projev lásky může být větší než tento? Ba co víc, on se postaral o její krásu, nejen o tu již získanou ve křtu, ale také tu, která má růst každý den díky bezúhonnému životu *bez poskvrny a vrásky* ve svém mravním chování (srov. Ef 5,26-27). Odtud je k obecné zkušenosti křesťanského manželství malý krok; dokon-

ce není ani jasné, jaká je pro autora dopisu výchozí souvislost: zda vztah mezi Kristem a Církví, v jehož světle se myslí na jednotu mezi mužem a ženou, nebo je to daná zkušenost manželské jednoty, v jejímž světle chápeme vztah mezi Kristem a Církví. Ale oba aspekty se vzájemně osvětlují: učíme se, co je manželství ve světle společenství Krista a Církve, učíme se, jak se Kristus spojuje, a myslíme na tajemství manželství. V každém případě nás list staví takřka do středu cesty mezi prorokem Ozeášem, který označuje vztah mezi Bohem a jeho lidem v termínech již uskutečněné svatby (srov. Oz 2,4.16.21), a vizionářem Apokalypsy, který narysuje eschatologické setkání mezi Církví a Beránkem jako radostný a nepomíjející sňatek (srov. Zj 19,7-9; 21,9).

Bylo by tu ještě mnoho co říct, ale zdá se mi, že z toho, co jsem vyložil, je možno pochopit, že tyto dva listy jsou velkou katechezí, ze které se můžeme naučit nejen jak být dobrými křesťany, ale také jak se stát skutečnými lidmi. Jestliže začneme chápat, že vesmír je Kristova stopa, naučíme se správnému vztahu ke kosmu se všemi problémy zachování kosmu. Naučíme se vidět ho rozumem, ale rozumem vedeným láskou s pokorou a ohledem, které dávají souhlas ke správnému jednání. A jestliže myslíme na to, že Církev je Kristovo Tělo, že Kristus dal za ni sám sebe, naučíme se, jak žít s Kristem vzájemnou láskou, láskou, která nás spojuje s Bohem a která nám dává vidět v druhém obraz Krista, samotného Krista. Prosme Pána, aby nám pomáhal dobře rozjímat o Písmu svatém, jeho slovu, a naučil nás tak reálně a dobře žít.

L'Osservatore Romano
15. ledna 2009

Mezititulky redakce Světla

Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

nepřestává být tím, čím je v Božích očích. Ani toho nejosamocenějšího a ztraceného v propasti cizoty neztratil Bůh ze zřetele, i jemu platí ujištění, že jeho místo je nejen u Boha, ale přímo v Bohu, v jeho osobní sounáležitosti k nekonečné Bytosti, která překračuje nejen ohradu vězení, ale přesahuje dokonce i ono nebe bez hranic, které se klene nad jeho hlavou. Zdá se to být neuvěřitelné? Není to jen něco jako pohádka nebo sen? Vůbec ne. Je to skutečnost! A Bůh, který zná naši nemohoucnost a omezenost, jde ve své velkodušnosti tak daleko, že nám nabízí také svou zvláštní nadpřirozenou pomoc, abychom se dokázali přenést i za hranice naší představitosti, a přichází s darem nadpřirozené víry, který jsme obdrželi současně s křesťným přivtělením k Bohu. Od té chvíle s námi Bůh jedná jako se součástí své vlastní bytosti. Je na nás, abychom ve spolupráci s darem víry tak pronikali do této jistoty, že se nám přestane jevit jako sen a stane se pro nás strhující samozřejmostí jako trvalá každodenní skutečnost. My ji totiž nejen velice potřebujeme, ale kdybychom na ni nemysleli a nedbali o ni, nebo jí dokonce pohrdali, velice bychom zarmucovali Nejsvětější Trojici, autorku a dávkyni tohoto největšího daru. Vzpomeňte si na to při studiu povzbuzujícího naučení, které nám Benedikt XVI. předkládá ve své poslední geniální katechezi.

Celá desetiletí nás marxismus tlačil do kolektivismu, ve kterém měl ovšem prsty ďábel a který ve skutečnosti pošlapával naši osobnost a individualitu. My jsme stvoření pro jiný kolektivismus: je to naše společná organická příslušnost k duchovnímu Tělu našeho Spasitele. Toto mystické tělo se jmenuje Církev a tím se Církev zcela a podstatně liší ode všech jiných lidských společností a institucí. Jedním z podvodů Zlého je, že usiluje tento rozdíl zastřít a sma-

zat. Na této naší osobní příslušnosti k samotnému Bohu totiž spočívá naše skálopevná jistota, bezpečí a pokoj a síla v jakékoliv situaci. Co se nám může stát, když si nás Boží Syn chrání více než své vlastnictví, chrání nás jako sama sebe. Jak nešťastný je každý, kdo se z tohoto jeho těla vylučuje. Ale z této sounáležitosti ovšem také vyplývá, že i naše vůle se musí zcela sjednotit s vůlí Nejvyšší Bytosti, ke které přináležíme.

Jako příklad nám může posloužit první historický Velký pátek: V lidských očích to bylo naprosté a zničující fiasko proroka z Nazareta i jeho následovníků. Celé jeho dílo jako by se zhroutilo. Pohled na zbožňovaného Mistra, který bezmocně umírá jako nejpotupnější zločinec za vítězného výsměchu všech jeho protivníků, to musel být pro jeho učedníky neuvěřitelný šok. A přece, nikdo z nich si nezoufal, jen právě ten jeden, který svého Mistra opustil a zradil a stál na straně domnělých vítězů.

Náš Bůh a Pán je vždy s námi a pro nás. Tuto skutečnost nám Duch Svätý ustavičně staví před oči na příkladu nespočetných světců. Seznámili jsme se již s celou řadou Božích svědků. Když obdivujeme jejich ctnosti, musíme myslet také na nesmírnou moc Boha, který miluje ty, kteří jsou jeho, a provádí je bezpečně všemi často neuvěřitelnými propastmi, jako kdysi provedl svůj vyvolený lid Rudým mořem. Na velikosti světců se zjevuje velikost Boha. Poslal na svět Dona Boska, aby v Turíně založil nové řeholní kongregace, a lidsky řečeno - nemohl mu pro jeho velké dílo vybrat nejnevhodnější dobu. Stála proti němu výbušná vnitropolitická i mezinárodní situace plná zvrátů, bojů a revolucí, měl proti sobě nepřátelskou atmosféru boje proti Církvě a církevnímu státu, vládu, která rušila všechny kláštery, měl proti sobě otevřenou a útočnou nepřátel-

ství protestantských sekt, ale byla proti němu i vnitrocírkevní situace, poznamenaná šířením bludů, vlašnosti, závisti a nevraživosti. Našel nepřátele mezi spolubratry kněžími, kanovníky, ve svém arcibiskupovi i mezi členy římské kurie. Přežil několik atentátů. A turínský světec se dokázal pohybovat v každém prostředí a vycházel obdivuhodně i s protivníky. Proč? On byl s Bohem a Bůh byl s ním. Poslal mu jako vůdkyni a učitelku svou Matku a pod jejím vedením vytvořil v neuvěřitelných podmínkách neuvěřitelné dílo. Přišel do Turína s prázdnou kapsou a v jedné klerice, a když umíral, zanechal po sobě jen v Turíně obrovský komplex a tři kostely, o dalších domech a chrámech v Evropě i v zámoří ani nemluvě. I v 19. století platilo o něm všechno to, co slíbil Pán učedníkům, když se s nimi loučil (srov. Mk 16,17-18).

Proč se stala prostá dívka Fiorella Bianchi tak obdivuhodně milá lidem? Udivovala všechny, jak se stala milá Bohu tím, že věrně ctí, přijímá a plní jeho vůli. Vyhledávali ji, protože u ní nacházeli obdivuhodnou moudrost, ale její nejvyšší moudrost byla právě v tom, jak přijímala v bezmeznou důvěře nejsvětější Boží vůli.

Abyste nám dal poznat, kdo je Otec, jemuž můžeme tak bezmezně důvěřovat, přicházel celá desetiletí sám jeho Syn a prostřednictvím Conchity de Armidy vyprávěl nám s dojemnou láskou a neuvěřitelnými podrobnostmi o svém důvěrném životě v lůně Otce a o nevýstižném milování Ducha Svatého ve společenství Nejsvětější Trojice, které je jako vulkán, z něhož se vyli-la láva lásky na celé stvoření. Nechme si vyprávět o Otci od toho, kdo ho od věčnosti zná, protože je zplozen z jeho lásky. Rozjímáme o tom často, seznamujeme se se svým Otcem, abychom dobře věděli, komu jsme uvěřili. Potřebujeme, abychom touto spásnou jistotou byli prostoupeni nejen kvůli sobě, ale i kvůli světu kolem nás.

Tento svět stojí evidentně před zhroutilím, ale zhroutí se nikoliv, aby zahynul. Zhroutí se, protože potřebuje od základu přestavět. Nadějí světa, ve kterém nezůstane kámen na kameni, budou ti, kteří budou schopni vydat svědectví o jediném pravém Základu, který je Nesmrtelný a Neporazitelný.

Nepředstavujeme si, že očista světa proběhne tak, že ti „špatní“ zahynou a zůstanou ti „dobří“ a řeknou: „Teď to máte, vidíte, neříkali jsme vám to?“ Nikoliv. Všichni se dostanou mezi mlýnské kameny, ale rozdíl bude v tom, jak se přitom zachovají. Zatímco jedni strnou a budou zmrát v zoufalství děsem a hrůzou, ti připravení, s Bohem opravdu spojení, zůstanou klidní, s jasným pohledem a otevřeným srdcem. I kdyby měli jít údolím stínu smrti, nezaleknou se, protože On je s nimi a oni jsou v Něm. A tehdy nastane jejich čas, aby odpovídali všem na otázku, jaký je důvod jejich naděje a jejich neustávající radosti. Ve chvíli, kdy nám z dosavadních lidských jistot nezůstane nic, musí ti, kteří jsou Kristovi, být přesvědčivým příkladem a argumentem, že i nadále mají všechno, protože mají Boha. Jejich odpovědi budou klást nové základy nové společnosti, kterou je možno stavět jen na tom, co obstálo, a obtoží jen to, co se drží Pána. Utrpení spravedlivých nebude důvodem k zoufalství, ale spoluúčastí na Oběti k záchraně všech. K takové naději a takové radosti, která v soužení nehasne, nýbrž roste, nebude stačit papírová příslušnost, ale hluboké zakořenění ve víře, pravdě a lásce, v živé tkáni Kristova těla. Protože to je jediná jistota, která evidentně zůstane, až se všechny jiné jistoty nenávratně zhroutí, bude to pro všechny výmluvným důkazem, že Pán je jediným základem, na kterém je možno budovat opravdu „nový lepší svět“. Jsme schopni s tímto vědomím a tímto přesvědčením se modlit naléhavě: „Přijď království tvé?“ -/š-

„Zázračná medailka“ - přívěs na řetězek,
zlato 14kar.: malá (14 mm) - 890 Kč,
střední (16 mm) - 1450 Kč, velká (19 mm)
- 2300 Kč. Zlaté růžencové prsteny - cca
2300 Kč (podle váhy). Zasiláme na dobírku (+ poštovné
a balné) do tří týdnů. Objednávky na adrese: L. Novotná, Rož-
ňavská 3, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Pondělí 2. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Cokoli jste učinili jednomu... **8.25** Zámek Schönbrunn, Luxor, Torre de Belem **8.55** Osвобоzení od zlého - P. Elias Vella **10.05** Po stopách apoštola Pavla (6/7) **10.30** Druhé čtení **11.00** PVM - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **11.45** Jak se ježek naučil létat **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Egypt **13.00** Fčeličky Strážnice **14.10** Octava dies **14.40** Malé sestry Ježíšovy (P) **14.55** Čteme z křesťanských periodik **15.05** Mexico City **15.55** Bůh v Tibetu **16.15** H2Onews **16.25** Všechny mé děti (P) **17.00** NOEparáda (L) **17.20** Mše svatá na Hromnice - Vatikán (L) **18.45** Cokoli jste učinili jednomu... **19.05** Nikolčiny tóny duše **19.20** Zámek Schönbrunn, Luxor, Torre de Belem **19.50** H2Onews **20.00** Z pokladů duše **20.05** Čína **20.45** Na koberečku (57) **21.00** GOODwillBOY **21.30** Katecheze P. Petra Karase (P) **22.30** Čistiřne odpadových vod aj svedomia **22.45** Fčeličky Strážnice **23.55** H2Onews **00.05** Poslech Radia Proglas.

Úterý 3. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.15** Putování modrou planetou: Čína **8.55** Na koberečku (57) **9.10** Léta letí k andělům - P. Jan Hanák **9.50** Čteme z křesťanských periodik **10.00** Církevní majetek **11.30** Sar amen dživas **11.40** Prasátka na výletě **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Koncert pro všechny **13.05** Kostel na předměstí **13.15** Malé sestry Ježíšovy **13.25** Zpravodajské Noeviny **13.30** Putování modrou planetou: Čína **14.20** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **14.55** Čteme z křesťanských periodik **15.05** Čistiřne odpadových vod aj svedomia **15.25** Octava dies **15.55** Bůh v Tibetu **16.15** Zpravodajské Noeviny (P) **16.20** Putování modrou planetou: Austrálie **17.00** Nikolčiny tóny duše **17.15** Folklor **17.45** Všechny mé děti **18.15** Dětská televize **18.35** Jak divočáka rozbolel zub (P) **18.50** Kuba **19.45** Zpravodajské Noeviny **20.00** Z pokladů duše **20.05** Misijní magazín (29) (P) **21.10** Po stopách apoštola Pavla (7/7) (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Naděje pro Ukrajinu **22.20** Octava dies **22.50** Modlitba se zpěvy z Taizé **23.50** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Středa 4. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Putování modrou planetou: Čína **9.00** Folklor **9.30** Pro vita mundi - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **10.10** Malé sestry Ježíšovy **10.30** Generální audience papeže Benedikta XVI. (L) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Sport relax handicap Plzeň **12.15** Kuba **13.10**

Misijní magazín (29) **14.30** Mexico City **15.30** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Cokoli jste učinili jednomu... **16.40** Kostel na předměstí **16.50** Naděje pro Ukrajinu **17.05** Čistiřne odpadových vod aj svedomia **17.20** NOEparáda **17.40** V posteli /chit-chat/ (3) (P) **18.35** Umouněná kachnička (P) **18.45** Cesta k andělům (2) **19.25** Bůh v Tibetu **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Léta letí k andělům - Osamu Okamura (P) **20.25** Říkají to filmem (1. díl) (L) **21.05** Čteme z křesťanských periodik **21.15** Zpravodajské Noeviny **21.25** Záchytná stanice **21.35** NOEparáda **22.00** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.35** Nikolčiny tóny duše **23.50** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 5. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **8.50** Katecheze P. Petra Karase **9.50** Malé sestry Ježíšovy **10.00** Kinematograf múz: DUCHOVNOST **10.55** Čteme z křesťanských periodik **11.00** Na koberečku (57) **11.15** NOEparáda **11.45** Umouněná kachnička **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Chella, Abu Mena, Byzantská Moldávie **12.40** Pro zdraví **12.50** Bůh v Tibetu **13.10** Naděje pro Ukrajinu **13.40** Putování modrou planetou: Čína **14.20** V posteli /chit-chat/ (3) **15.10** NOEparáda **15.30** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Spurným **16.10** Zpravodajské Noeviny **16.20** Folklor **16.50** Záchytná stanice **17.00** PVM - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **17.40** Všechny mé děti **18.05** Na koberečku **18.25** Cesta domů **18.35** Jak zajíc přelstil líného hajného: Pondělí **18.45** Sport relax handicap Plzeň **19.00** GOODwillBOY **19.30** Ve jménu Ježíše: Řehořovi mniši **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.05** Pro vita mundi (P) **20.45** Zpravodajské Noeviny **20.55** Osвобоzení od zlého - P. Elias Vella **22.05** Léta letí k andělům - Osamu Okamura **22.30** Církevní majetek **00.00** Zpravodajské Noeviny.

Pátek 6. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Zpravodajské Noeviny **8.15** Kinematograf múz: DUCHOVNOST **9.15** Bůh v Tibetu **9.30** Misijní magazín (29) **10.40** Palengue, Meknes, Budapešský parlament **11.10** Octava dies **11.40** Jak zajíc přelstil líného hajného: Pondělí **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Říkají to filmem (1. díl) **12.45** Kopec křížů **13.10** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **14.40** Všechny mé děti **15.20** PVM - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **16.00** Cesta domů **16.10** Zpravodajské Noeviny **16.20** Palengue, Meknes, Budapeš-

ský parlament **16.50** Církevní majetek **18.15** Bůh v Tibetu **18.35** Jak zajíc přelstil líného hajného: Úterý **18.45** Pro vita mundi **19.25** Malé sestry Ježíšovy **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Hlubinami vesmíru (P) **20.45** Po stopách apoštola Pavla (7/7) **21.15** Kuba **22.05** H2Onews **22.15** Katecheze P. Petra Karase **23.15** Všechny mé děti **23.45** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Sobota 7. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.10** H2Onews **8.20** Heraklion, El Escorial, Grand Canyon **8.45** Čteme z křesťanských periodik (P) **8.55** Dětská televize **9.20** Hrdinové Nového zákona (P) **9.35** Ve jménu Ježíše: Canterbury **10.00** V posteli /chit-chat/ (3) **10.50** NOEparáda **11.10** Zlatá dychovka (P) **11.40** Jak zajíc přelstil líného hajného: Úterý **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Bůh v Tibetu **12.30** Léta letí k andělům - Osamu Okamura **12.50** Pro zdraví: Záchytná stanice **13.00** H2Onews **13.10** Koncert pro všechny **14.20** Čistiřne odpadových vod aj svedomia **14.30** Misijní magazín (29) **15.30** Pro vita mundi **16.10** Kuba **17.10** Putování modrou planetou: Čína **17.55** Naděje pro Ukrajinu **18.20** Cesta domů **18.35** Jak zajíc přelstil líného hajného: Středa **18.45** Zpravodajské Noeviny **18.55** Všechny mé děti **19.25** Druhé čtení (P) **19.50** H2Onews **20.00** Z pokladů duše **20.05** Po stopách Ježíše Krista (1) (P) **20.35** Zlatá dychovka **21.05** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **21.40** Duch svatý - život církve - P. Elias Vella **22.50** Don Bosco, světec, který skákal salta **23.25** Druhé čtení **23.50** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Neděle 8. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.15** Evangelium (P) **8.20** Bůh v Tibetu **8.50** Raritné čistiřne odpadných vod (P) **9.00** Na koberečku (57) **9.15** Pro vita mundi **9.55** Léta letí k andělům - Osamu Okamura **10.25** Evangelium **10.30** Mše svatá s farností Kozmice (L) **11.45** Čteme z křesťanských periodik **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) **12.15** Zpravodajské Noeviny **12.45** Prezence **13.55** Kuba **14.45** Duch svatý - život církve - P. Elias Vella **15.55** Zlatá dychovka **16.25** Hrdinové Nového zákona **16.45** V posteli /chit-chat/ (3) **17.35** Ve jménu Ježíše (20. díl) **18.05** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **18.35** Egypt **19.25** Po stopách Ježíše Krista (1) **19.55** Evangelium **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (P) **20.35** Popelka nazaretská (P) **21.15** Říkají to filmem **21.55** Z pokladů duše **22.00** Všechny mé děti **22.20** Druhé čtení **22.45** Církevní majetek **00.15** Zpravodajské Noeviny **00.45** Poslech Radia Proglas.

POSTNÍ DOBA V ČESKOMORAVSKÉ FATIMĚ KOCLÍŘOV (BŘEZEN – DUBEN 2009)

Pastorační příprava papežské návštěvy

Celou postní dobu budeme modlitbou doprovázet přípravou návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v ČR v letošním roce. Pastorační program bude zaměřen na postní neděle • vykonáme společnou pouť s otcem biskupem Dominikem do Svaté země (17. 3.–24. 3.) • víkend mladých (13. 3.–15. 3.) • pouť regionů Ostrava, Opava, Český Těšín – Jablunkov (29. 3.).

Na dobu přípravy – dobu postní – zveme na hlavní semináře:

Modlitba, půst a víra s Olgou Merkovičovou: čtvrtek 5. 3. – zahájení v 18.00 hod., mše sv. • pátek 6. 3. – přednášky, modlitby, adorace • sobota 7. 3. – hlavní celodenní program 1. mariánské soboty • neděle 8. 3. – 9.00 hod. mše sv., zakončení semináře, společný oběd. Celková cena včetně plné penze 930 Kč.

Kanonizační procesy – Vatikán a ČR s papežským prelátem Prof. Jaroslavem Němcem z Olomouce: pátek 3. 4. – zahájení v 18.00 hod., mše sv. • sobota 4. 4. – hlavní celodenní program 1. mariánské soboty • neděle 5. 4. – 9.00 hod. mše sv., zakončení semináře, oběd. Celková cena včetně plné penze 620 Kč.

Svaté triduum a vzkříšení s P. Pavlem Dokládelem – závěr Svatého týdne a vzkříšení s Českomoravskou Fatimou – velmi oblíbený společný pobyt s prožíváním hlavních dnů liturgického roku: 9. 4. Zelený čtvrtek – zahájení Večeří Páně • 10. 4. Velký pátek – celodenní program • 11. 4. Bílá sobota – dopolední program, slavnost vzkříšení • 12. 4. Boží hod velikonoční – zakončení, mše sv., oběd. Celková cena včetně plné penze 930 Kč. *Možnost prodloužení pobytu:* Fatimská vigilie a velikonoční pondělí s Fatimským dnem 13. 4. 2009.

Přihlášky: Fatimský apoštolát v ČR, č. p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel./fax: 461 543 164 (6), mobil: 731 598 752, e-mail: fatima@iol.cz, internet: www.cm-fatima.cz.

Farnost Šternberk a Hnutí modlitby matek vás společně zvou na **HROMIČNÍ POUŤ MATEK** do farního kostela **Zvěstování Páně ve Šternberku s duchovní obnovou pro matky**, která se uskuteční v **sobotu 7. února 2009**. Program pouti: 9.30 – modlitba radostného růžence a příležitost ke svátosti smíření • 10.00 – mše sv. s darováním svíce a oférou matek kolem oltáře (hlavní celebrant otec Adam Ruckí, biskupský vikář pro duchovní povolání) • 12.00 – společný oběd, po něm duchovní program a beseda s otcem Adamem Ruckím na téma **PANNA MARIA – MATKA NADĚJE** • 15.00 – adorace a odevzdání jmen dětí do košíčku. Srdečně zveme naše maminky k prožití společenství a k modlitbám za své děti. **Kdo se chce zúčastnit celého programu i s obědem, ať se přihlásí nejpozději do 30. ledna 2009 na adresu:** Římskokatolická farnost Šternberk, Farní 3, 785 01 • tel. 585 013 714, e-mail: farasternberk@seznam.cz.

VÉRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje má tyto termíny poutí

- 13.3.-20.3. Slavnost sv. Josefa** (2340 Kč+35 €) s možností účasti na zjevení pro vizionářku Mirjanu
- 7.4.-14.4. Velikonoce** (2150 Kč+35 €)
- 30.4.-6.5. Májová pouť** (2280 Kč+28 €) s možností účasti na zjevení pro vizionářku Mirjanu
- 5.5.-11.5. P. Marie Prostřednice** (2290 Kč+28 €)
- 28.5.-3.6. Seslání Ducha sv.** (2280 Kč+28 €) s možností účasti na zjevení pro vizionářku Mirjanu
- 20.6.-27.6. 28. výročí zjev. P. Marie** (2380 Kč+35 €)
- 13.7.-20.7. P. Maria Karmelská** (2380 Kč+35 €) první den u moře
- 20.7.-27.7. M. Magdaleny, Sv. Jakuba** (2340 Kč+35 €) první den u moře
- 30.7.-7.8. Festival Mládeže I** (2440 Kč+48 €) první den u moře
- 31.7.-7.8. Festival Mládeže II** (2350 Kč+40 €)

Kněží a řeholníci mohou cestovat zdarma. Tlumočení vlastní vysíláčkou; ubytování do 600 m od kostela.

Přihlášky: VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

Liturgická čtení

Neděle 1. 2. – 4. neděle v mezidobí

1. čt.: Dt 18,15–20

Ž 95(94),1–2.6–7b.7c–9

Odp.: 7c–8a (*Kěž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezavrhujte svá srdce!*)

2. čt.: 1 Kor 7,32–35

Ev.: Mk 1,21–28

Slovo na den: I nečistým duchům

poručí, a poslouchají ho!

Pondělí 2. 2. – svátek Uvedení Páně do chrámu

1.čt.: Mal 3,1–4 nebo Žid 2,14–18

Ž 24(23),7.8.9.10

Odp.: 10b (*Hospodin zástupů, on je král slávy!*)

Ev.: Lk 2,22–40

Slovo na den: Světlo k osvětlení

pohanům.

Úterý 3. 2. – nez. pam. sv. Blažej nebo sv. Ansgara

1. čt.: Žid 12,1–4

Ž 22(21),26b–27.28+30ab.30c–32

Odp.: srov. 27b (*Kdo tě hledají,*

Hospodine, budou tě chválit.)

Ev.: Mk 5,21–43

Slovo na den: Proč jste tak rozrušení

a pláčete?

Středa 4. 2. – ferie

1. čt.: Žid 12,4–7.11–15

Ž 103(102),1–2.13–14.17–18a

Odp.: 17 (*Hospodinova láska od věků pro všechny, kdo se ho bojí.*)

Ev.: Mk 6,1–6

Slovo na den: Ve své vlasti, u svých

příbuzných a ve své rodině.

Čtvrtek 5. 2. – památka sv. Agáty

1. čt.: Žid 12,18–19.21–24

Ž 48(47), 2–3a.3b–4.9.10–11

Odp.: 10 (*Vzpomínáme, Bože, na tvé milosrdenství ve tvém chrámě.*)

Ev.: Mk 6,7–13

Slovo na den: Jen hůl a opánky na

nohy.

Pátek 6. 2. – památka sv. Pavla

Mikiho a druhů

1. čt.: Žid 13,1–8

Ž 27(26),1.3.5.8b–9abc

Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)

Ev.: Mk 6,14–29

Slovo na den: Jan říkal Herodovi:

„Není dovoleno.“

Sobota 7. 2. – nez. sobotní pam.

Panny Marie

1. čt.: Žid 13,15–17.20–21

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Mk 6,30–34

Slovo na den: Trochu si odpočíte.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. LEDNA – 7. ÚNORA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 2.		PO 2. 2.		ÚT 3. 2.		ST 4. 2.		ČT 5. 2.		PÁ 6. 2.		SO 7. 2.			
Antifona	1136	1262	1296	1438	1166	1295	1181	1311	1708	1924	1692	1907	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1296	1438	1166	1296	1182	1312	1709	1926	1693	1907	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1297	1439	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	813	914	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1297	1439	1170	1300	1186	1317	1710	1926	1693	1908	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	691	780	1297	1439	1170	1300	1186	1317	1305	1447	1694	1908	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1297	1439	1171	1300	1186	1317	1711	1927	1694	1908	1655	1886		
Závěrečná modlitba	691	780	1298	1440	1304	1446	1187	1318	1305	1447	1306	1449	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1298	1440	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1299	1441	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	691	780	1298	1440	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 31. 1.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1300	1442	1176	1307	1192	1323	1714	1932	1698	1913	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1300	1442	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1300	1443	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1302	1445	1180	1310	1196	1327	1717	1934	1701	1916	810	911
Ant. ke kant. P. M.	691	780	691	780	1303	1445	1180	1310	1196	1328	1305	1448	1701	1916	692	781
Prosby	1135	1261	1149	1277	1303	1445	1180	1310	1196	1328	1718	1936	1702	1917	811	911
Záv. modlitba	691	780	691	780	1298	1440	1304	1446	1197	1329	1305	1447	1306	1449	692	782
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 31. 1. • 14. 2. • 28. 2. • 14. 3. • 28. 3. • 18. 4. • 16. 5. a 23. 5. 2009 v době od 7.30 do 12 hodin.

BOŽÍ SVĚTLO V NAŠÍ DOBĚ • MEDITACE K CÍRKEVNÍMU ROKU

Joseph Ratzinger - Benedikt XVI. • Z němčiny přeložila Jana Ginzlová

Pozvání k prožívání slavností a svátků, jak následují v liturgickém roce, spolu s papežem, jenž uvažuje o jejich významu v životě moderního člověka. Jsou zde zařazeny i texty věnované době dovolených, odpočinku či sportu.

Paulínky • Váz., 122x170 mm, 256 stran, 245 Kč

KATECHEZE O CÍRKVI

Tomáš Špidlík

Katecheze o církvi je plná podnětů z Bible a tradice. Navíc přináší intuice mistrů duchovního života Východu i Západu. Je určena pro všechny, kdo hledají vnitřní povahu církve.

Refugium Velehrad-Roma, s. r. o. Váz., přebal, 115x188 mm, 96 stran, 110 Kč

ENCYKLOPEDIE ŘÁDŮ A KONGREGACÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH • III. DÍL, 3. SVAZEK - ŘEHOLNÍ KLERIKOVÉ Milan M. Buben

Tento svazek se podrobně věnuje následujícím řeholním klerikům: theatini, barnabiti, piaristi, somaskové a kamiliáni. U každé řehole je zmíněna její spiritualita, zaměření, organizace a struktura,

popis působení u nás, tabulky významných představitelů řádů (v zahraničí i u nás). Neschází ani příslušný ilustrační doprovod (znaky, historické řádové oděvy, budovy spjaté s působením řádu apod.). Svazek ukončuje podrobný seznam literatury a terminologický slovníček.

Libri, s. r. o. • Brož., A5, 184 stran, 250 Kč

NA OHNIVÉM VOZE

Otec Samuel • Z francouzštiny přeložila Zuzana Bedřichová a opatství Sept-Fons

Vyprávění o mladém mnichovi bratru Theofanovi ze Sept-Fons bylo napsáno několik týdnů po jeho smrti v roce 1989 jako svědectví o souboji se zákeřnou nemocí.

Triáda • Brož., přebal, 146x189 mm, 98 stran, 196 Kč

USMÍŘENÍ - MÍR (IV)

František Mráček

Publikace USMÍŘENÍ-MÍR ukazují na lidské chyby, jejich příčiny a důsledky. Jsou v nich uvedeny příklady ze života a je naznačeno, jak se jich vyvarovat. Proto se mohou stát povzbuzením a nasměrováním ke šťastnému životu. Každý článek publikace je doplněn skutečnými příběhy ze života a fotografiemi z prvních let mezžugorských zjevení.

VÉRITÉ • Křidový papír, váz., 130x200 mm, 152 stran, 140 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + I

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugerje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.